

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

2. září 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Režim podpory – Článek 108 odst. 2 a 3 SFEU – Nařízení (ES) č. 659/1999 – Článek 4 odst. 3 a 4 – Pojem ‚pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem‘ – Rozhodnutí nevznášet námitky – Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 – Kodex osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory – Kontakty ‚před oznámením‘ – Procesní práva zúčastněných stran – Kapacitní trh s elektřinou ve Spojeném království“

Ve věci C-57/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 25. ledna 2019,

Evropská komise, zastoupená É. Gippini Fournierem a P. Němečkovou, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

podporovaná

Polskou republikou, zastoupenou B. Majczynou, jako zmocněncem,

vedlejší účastníci v řízení o kasačním opravném prostředku,

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Tempus Energy Ltd, se sídlem v Pontypridd (Spojené království),

Tempus Energy Technology Ltd, se sídlem v Pontypridd,

zastoupené J. Derennem a D. Vallindasem, advokáty, jakož i C. Zieglerem, Rechtsanwalt,

žalobkyně v prvním stupni,

Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupené původně M. F. Shibliem, jakož i S. McCrory a Z. Lavery, poté M. F. Shibliem a S. McCrory, ve spolupráci s G. Facennou, QC, a D. Mackersie, barrister,

vedlejší účastník v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda senátu, N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: Evgenij Tančev

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 3. června 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Evropská komise domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. listopadu 2018, Tempus Energy a Tempus Energy Technology v. Komise (T-793/14, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2018:790), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Komise C (2014) 5083 final ze dne 23. července 2014 nevznášet námitky proti režimu podpory na kapacitním trhu ve Spojeném království (státní podpora 2014/N-2) (Úř. věst. 2014, C 348, s. 5, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 659/1999

- 2 Článek 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1), nadepsaný „Předběžné přezkoumání oznámení a rozhodnutí Komise“, který se použije na dotčený režim podpory, v odstavcích 2 až 5 stanoví:

„2. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že oznámené opatření není podporou, zaznamená tento nález ve formě rozhodnutí.

3. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že nejsou vzneseny žádné pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem, pokud opatření spadá pod čl. [107] odst. 1 [SFEU], „rozhodnutí nevznášet námitky“. Rozhodnutí blíže určí, která výjimka podle Smlouvy byla použita.

4. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem, rozhodne o zahájení postupu podle čl. [108] odst. 2 [SFEU] (dále jen „rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení“).

5. Rozhodnutí podle odstavců 2, 3 a 4 jsou učiněna ve lhůtě dvou měsíců. Tato lhůta začíná v den následující po dni obdržení úplného oznámení. Oznámení je považováno za úplné, pokud Komise nepožádá o další informace ve lhůtě dvou měsíců od obdržení oznámení nebo od obdržení

požadovaných dodatečných informací. Lhůta může být prodloužena se společným souhlasem Komise a dotyčného členského státu. Komise může případně stanovit kratší lhůty.“

- 3 Článek 6 uvedeného nařízení, nadepsaný „Formální vyšetřovací řízení“, v odstavci 1 stanoví:

„Rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení shrne relevantní faktické a právní otázky, zahrne předběžné hodnocení Komise o charakteru navrhovaného opatření jako podpory a vyloží pochybnosti o jeho slučitelnosti se společným trhem. Rozhodnutí vyzve dotyčný členský stát a ostatní zúčastněné strany, aby předložily připomínky v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. V řádně odůvodněných případech může Komise předepsanou lhůtu prodloužit.“

Kodex osvědčených postupů

- 4 Kodex osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory (Úř. věst. 2009, C 136, s. 13, dále jen „kodex osvědčených postupů“) obsahuje zejména hlavu 3 nadepsanou „Kontakty před oznámením“, v níž jsou uvedeny body 10 až 18 tohoto kodexu. Body 10 až 16 zní takto:

„10. Ze zkušeností Komise vyplývá, že navázání kontaktů před samotným oznámením má určitou přidanou hodnotu, a to i ve zdánlivě standardních případech. Kontakty před oznámením umožňují útvarům Komise a oznamujícímu členskému státu projednat právní a hospodářské aspekty navrhovaného projektu neformálně a neveřejně ještě před oznámením, čímž se zvyšuje kvalita a úplnost oznámení. V této souvislosti může členský stát s útvary Komise společně vypracovat konstruktivní návrhy na úpravu problematických aspektů plánovaného opatření. Tato fáze tudíž vytváří podmínky pro rychlejší vyřizování oznámení, jakmile jsou Komisi formálně předložena. Úspěšná fáze předběžného oznámení by měla Komisi účinným způsobem umožnit přijmout rozhodnutí podle čl. 4 odst. 2, 3, a 4 nařízení [...] č. 659/1999 do dvou měsíců ode dne oznámení [...]

11. Důrazně se doporučuje navázat kontakt s útvary Komise před oznámením u případů, které se vyznačují zvláštními novými nebo specifickými prvky, u nichž by existovaly důvody k neformální předběžné diskusi s útvary Komise. Neformální poradenství se však poskytne vždy, když o to členský stát požádá.

3.1. Obsah

12. Fáze před oznámením umožňuje projednat s daným členským státem rozsah informací, které mají být v oznamovacím formuláři poskytnuty, aby se tak zajistila jejich úplnost v den oznámení, a případně mu poskytnout pomoc. Pokud je tato fáze účinná, umožní vést otevřenou a konstruktivní diskusi o jakémkoli důležitém tématu, které s plánovaným opatřením souvisí. To je zvláště důležité u projektů, které by nemohly být v dané podobě přijaty, a tudíž by měly být vzaty zpět či výrazně přepracovány. Může se rovněž posoudit, zda je možné využít jiných právních základů, či určit, zda existují příslušné precedenty. Kromě toho umožní úspěšná fáze před oznámením útvarům Komise a danému členskému státu zabývat se zásadními otázkami týkajícími se hospodářské soutěže, provést hospodářskou analýzu či v případě potřeby využít externího odborného poradenství, které je nutné pro prokázání slučitelnosti plánovaného projektu se společným trhem. Oznamující členský stát proto může útvary Komise požádat, aby ho ve fázi před oznámením zprostily povinnosti poskytnout určité informace, které jsou stanoveny

v oznamovacím formuláři a které za daných okolností nejsou pro přezkoumání případu nezbytné. Fáze před oznámením je rozhodující pro určení, zda případ zjevně splňuje podmínky pro zjednodušený postup [...]

3.2. Rozsah působnosti a načasování

13. K zajištění konstruktivní a účinné fáze před oznámením je v zájmu dotčeného členského státu poskytnout Komisi informace potřebné pro posouzení plánovaného projektu státní podpory, a to na základě návrhu oznamovacího formuláře. Pro usnadnění hladkého vyřízení případu budou v zásadě upřednostňovány spíše kontakty v podobě e-mailů nebo konferenčních hovorů před osobními setkáními. Útvary Komise zpravidla naváží první kontakt v rámci fáze před oznámením do 2 týdnů od obdržení návrhu oznamovacího formuláře.

14. Takovéto kontakty před oznámením by zpravidla neměly překročit délku dvou měsíců a mělo by po nich následovat úplné oznámení. Pokud by tyto kontakty nepřinesly očekávané výsledky, útvary Komise mohou fázi před oznámením prohlásit za uzavřenou. Avšak vzhledem k tomu, že načasování a charakter kontaktů před oznámením závisí na složitosti jednotlivých případů, mohou tyto kontakty trvat několik měsíců. Komise proto doporučuje, aby členské státy u případů, které jsou zvláště komplikované (například podpora na záchranu, rozsáhlé podpory výzkumu a vývoje, rozsáhlé individuální podpory či zvláště rozsáhlé či složité programy podpory), navázaly kontakty před oznámením co nejdříve, aby se tak umožnila konstruktivní diskuse.

15. Ze zkušeností Komise vyplývá, že účast příjemce podpory při navázání kontaktů před oznámením je velmi prospěšná, především u případů se značnými technickými, finančními a pro projekt specifickými dopady. Komise proto doporučuje, aby se příjemci individuální podpory zapojili do kontaktů před oznámením.

16. S výjimkou zvláště neobvyklých či složitých případů se budou útvary Komise snažit poskytnout příslušnému členskému státu neformální předběžné hodnocení projektu na konci fáze před oznámením. Takové nezávazné hodnocení nebude představovat oficiální stanovisko Komise, ale bude neformálním pokynem útvarů Komise týkajícím se úplnosti předlohy oznámení a na první pohled zjištěné slučitelnosti plánovaného projektu se společným trhem. U zvláště složitých případů mohou útvary Komise na žádost daného členského státu rovněž poskytnout písemné instrukce ohledně informací, které je ještě nutné dodat.“

Pokyny 2014–2020

- 5 Hlava 3 Pokynů pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014-2020 (Úř. věst. 2014, C 200, s. 1, dále jen „pokyny 2014–2020“), nadepsaná „Posouzení slučitelnosti podle čl. 107 odst. 3 písm. c) [SFEU]“, obsahuje následující pasáž:

„(25) Oddíl 3.2 vymezuje obecné podmínky slučitelnosti, které se vztahují na všechna opatření podpory, jež spadají do oblasti působnosti těchto pokynů, pokud ovšem konkrétnější oddíly kapitoly 3 tyto obecné podmínky slučitelnosti neupřesňují či nemění. [...]

[...]

3.1. Společné zásady pro posuzování slučitelnosti

[...]

(27) [...] Komise proto bude považovat opatření státní podpory za slučitelné s vnitřním trhem pouze tehdy, pokud toto opatření splňuje každé z těchto kritérií:

[...]

e) přiměřenost podpory (podpora omezená na minimum): výše podpory je omezena na minimum, které je nezbytné k podnícení dalších investic nebo činností v dané oblasti (oddíl 3.2.5);

[...]

3.2.5. Přiměřenost podpory

[...]

(69) Podpora v oblasti životního prostředí a energetiky se považuje za přiměřenou, pokud je částka podpory na jednoho příjemce omezena na minimum, které je k dosažení sledovaného cíle v oblasti ochrany životního prostředí nebo energetiky nezbytné.

[...]

3.2.6. Zabránění vzniku nežádoucích negativních účinků na hospodářskou soutěž a obchod

3.2.6.1. Obecné úvahy

[...]

(92) Podpora může mít také rušivé účinky, pokud dochází k posilování nebo zachovávání významné tržní síly příjemce. I když podpora neposiluje významnou tržní sílu přímo, může tak činit nepřímo tím, že stávající soutěžitele odradí od rozšiřování činnosti nebo je podnítí k odchodu z trhu nebo odradí nové soutěžitele od vstupu na trh.

[...]

3.9. Podpora na přiměřenost výroby

[...]

3.9.2. Potřeba státního zásahu

[...]

(223) Členské státy by měly předložit jasné důvody, proč nelze očekávat, že trh bez zásahu zajistí přiměřenost výroby sám, přičemž se zohlední probíhající tržní a technologický vývoj [...]

(224) Komise v posouzení mimo jiné případně zohlední tyto prvky, které jí poskytnou členské státy:

[...]

b) posouzení dopadu účasti subjektů na straně poptávky včetně popisu opatření na podporu řízení poptávky [...]

[...]

3.9.5. Přiměřenost

- (228) Celková částka podpory by měla být vypočtena způsobem, který povede k tomu, že příjemci získají míru návratnosti, již lze považovat za přiměřenou.
- (229) Za přiměřenou bude považována taková míra návratnosti, které lze za běžných okolností dosáhnout prostřednictvím soutěžního nabídkového řízení na základě jasných, transparentních a nediskriminačních kritérií, které účinně sleduje vymezený cíl.
- (230) Součástí opatření by měly být vestavěné mechanismy, které zajistí, že nedojde ke vzniku neočekávaných zisků.
- (231) Opatření by mělo být koncipováno takovým způsobem, aby zajistilo, že cena placená za dostupnost automaticky klesne na nulu, lze-li předpokládat, že úroveň dodané kapacity bude odpovídat úrovni požadované kapacity.

3.9.6. Zabránění vzniku nežádoucích negativních účinků na hospodářskou soutěž a obchod

- (232) Opatření by mělo být navrženo tak, aby v něm bylo možno využít jakoukoli kapacitu, která může účinně přispět k vyřešení problému s přiměřeností výroby, a to zejména s ohledem na tyto faktory:
- a) účast výrobců využívajících různé technologie a hospodářských subjektů nabízejících opatření s rovnocennou technickou výkonností, například řízení poptávky, propojovací vedení a skladování. Aniž je dotčeno ustanovení bodu (228), lze omezení účasti zdůvodnit pouze nedostačující technickou výkonností, která je k vyřešení problému s přiměřeností výroby nutná. Kromě toho by mělo být opatření k zajištění přiměřenosti výroby otevřeno potenciálnímu sdružování nabídky i poptávky;

[...]

(233) Opatření by:

- a) nemělo snížit pobídky k investicím do propojovací kapacity;
- b) nemělo ohrožovat propojování trhů, včetně vyrovnávacích trhů;
- c) nemělo oslabovat investiční rozhodnutí o výrobě, která byla učiněna dříve, než hospodářské subjekty přijaly opatření či rozhodnutí o vyrovnávacím trhu či trhu pomocných služeb;
- d) nemělo nežádoucím způsobem posilovat dominantní postavení na trhu;
- e) mělo upřednostňovat nízkouhlíkové výrobce, pokud mají rovnocenné technické a ekonomické parametry.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 6 Skutečnosti předcházející sporu uvedené v bodech 1 až 20 napadeného rozsudku lze pro účely tohoto řízení shrnout následovně.
- 7 Společnosti Tempus Energy Ltd a Tempus Energy Technology Ltd (dále jen společně „Tempus“) mají licenci dodavatele elektřiny ve Spojeném království a prodávají technologie řízení spotřeby elektřiny, jinými slovy „řízení poptávky“, jednotlivcům a podnikatelům.
- 8 Režim podpor uvedený ve sporném rozhodnutí (dále jen „dotčené opatření“) spočívá v tom, že Spojené království Velké Británie a Severního Irska zavedlo kapacitní trh poskytnutím odměny poskytovatelům elektrické kapacity výměnou za jejich závazek dodat elektřinu, nebo snížit či odložit spotřebu elektřiny v době špičky zatížení. Cílem takového režimu je, jak je uvedeno v bodě 3 odůvodnění sporného rozhodnutí, zajistit bezpečnost dodávek.
- 9 Pokud jde o fungování kapacitního trhu, je požadované množství kapacity určeno centrálně a trh prostřednictvím aukcí určuje přiměřenou cenu za poskytnutí tohoto množství. Každý rok se uskuteční aukce pro požadovanou kapacitu, která má být dodána za čtyři roky (dále jen „T-4 aukce“). Další aukce se koná v roce předcházejícím roku dodání kapacity z hlavních aukcí (dále jen „T-1 aukce“). Určité množství kapacity bude systematicky odečteno od množství draženého na T-4 aukcích, aby bylo „rezervováno“ pro T-1 aukce, a to na základě odhadu kapacity v rámci „nákladově efektivního“ řízení poptávky, která se bude moci účastnit T-1 aukcí. Sporné rozhodnutí uvádí, že s ohledem na lepší podmínky, které T-1 aukce nabízejí poskytovatelům řízení poptávky pro vstup na trh, se vláda Spojeného království zavazuje, že bude na T-1 aukcích dražit nejméně 50 % množství kapacity, která byla „rezervovaná“ před čtyřmi lety. T-1 a T-4 aukce (dále jen „trvalé aukce“) tvoří trvalý systém. Kromě trvalého režimu existuje i režim přechodný, na základě kterého jsou před obdobím dodávky 2018/2019 naplánovány „přechodné“ aukce, určené principiálně subjektům poskytujícím řízení poptávky.
- 10 Pokud jsou poskytovatelé kapacity vybráni, uzavírá se s nimi smlouva o kapacitě s clearingovou cenou, tj. za minimální cenu stanovenou na konci aukce s klesající vyvolávací cenou. Doba trvání smluv o kapacitě, pro které účastníci podávali nabídky, se liší. Zatímco tedy většina stávajících poskytovatelů kapacity může uzavírat smlouvy na jeden rok, tak poskytovatelé kapacity, kteří mají výdaje vyšší než 125 liber šterlinků (GBP) (přibližně 141 EUR) za kilowatt (kW) (elektrárny, které je třeba zrenovovat), mohou uzavírat smlouvy nejdéle na tři roky a poskytovatelé kapacity, kteří mají výdaje vyšší než 250 GBP (přibližně 282 EUR) za kW (nové elektrárny), mohou uzavírat smlouvy nejdéle na patnáct let. Smlouvy na více než jeden rok se uzavírají pouze na T-4 aukcích.
- 11 Náklady vynaložené na financování odměny za kapacitu nesou všichni dodavatelé elektrické energie, kteří jsou držiteli licence. Poplatek pro dodavatele elektrické energie se určí v závislosti na jejich podílu na trhu a vypočítá se na základě poptávky zaznamenané mezi 16 a 19 hodinou přes týden, v období mezi listopadem a únorem, s cílem motivovat jejich zákazníky ke snížení poptávky po elektrické energii v době, kdy je obecně nejvyšší. Podle sporného rozhodnutí by se toto mělo projevit snížením vyžadované kapacity a tím i nákladů na kapacitní trh.
- 12 Sporným rozhodnutím Komise rozhodla, že proti dotčenému opatření nevznesse námitky z důvodu, že je slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, protože je v souladu s kritérii stanovenými v oddíle 3.9 pokynů 2014–2020.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 4. prosince 2014 podala společnost Tempus žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí.
- 14 Na podporu své žaloby vznesla dva žalobní důvody, z nichž první důvod vychází z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU, z porušení zásad zákazu diskriminace, proporcionality a ochrany legitimního očekávání, jakož i z nesprávného posouzení skutkového stavu a druhý důvod z nedostatku odůvodnění.
- 15 Napadeným rozsudkem Tribunál prvnímu žalobnímu důvodu vyhověl a bez zkoumání druhého žalobního důvodu vyhověl i žalobě a sporné rozhodnutí zrušil.
- 16 Konkrétně, jak vyplývá z bodu 267 napadeného rozsudku, měl Tribunál za to, že existuje soubor objektivních a shodujících se indicií, vycházejících jednak z délky a okolností fáze před oznámením a jednak nekompletního a nedostatečného obsahu sporného rozhodnutí z důvodu, že Komise ve fázi předběžného přezkoumání nedostatečně prošetřila určité aspekty kapacitního trhu, což potvrzuje, že přijala sporné rozhodnutí přes existenci pochybností, ve smyslu článku 4 nařízení č. 659/1999, které měly Komisi vést k zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU.

Návrhová žádání účastníků v řízení o kasačním opravném prostředku

- 17 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadený rozsudek;
 - zamítl žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí nebo podpůrně vrátil věc Tribunálu k posouzení druhého žalobního důvodu uplatněného v prvním stupni, a
 - v každém případě uložil společnosti Tempus náhradu nákladů řízení před Tribunálem a řízení o kasačním opravném prostředku.
- 18 Spojené království Velké Británie a Severního Irska podporuje návrhová žádání Komise, stejně jako Polská republika, které bylo povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Komise rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 5. července 2019.
- 19 Společnost Tempus navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - odmítl kasační opravný prostředek jako nepřijatelný nebo jej zamítl jako neopodstatněný;
 - podpůrně rozhodl o druhém žalobním důvodu vzneseném v prvním stupni, který vychází z nedostatku odůvodnění sporného rozhodnutí, a zrušil sporné rozhodnutí;
 - uložil Komisi, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Tempus v řízení jak před Tribunálem, tak před Soudním dvorem, a
 - uložil Spojenému království, že ponese vlastní náklady řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 20 Na podporu svého kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje jediný důvod vycházející z nesprávného výkladu čl. 108 odst. 2 a 3 SFEU, jakož i čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 659/1999.
- 21 Tento důvod je rozdělen na dvě části, z nichž první část vychází z pochybení, kterých se Tribunál dopustil při výkladu pojmu „závažné obtíže“, jakož i při zohlednění délky a okolností kontaktů před oznámením jako skutečností zakládajících takové obtíže, z existence kritických připomínek třetích osob, jakož i ze složitosti a novosti dotčeného opatření, a druhá část vychází z nesprávného konstatování Tribunálu o tom, že Komise opomněla přiměřeným způsobem prošetřit určité aspekty kapacitního trhu ve Spojeném království.

K první části jediného důvodu

Argumentace účastníků řízení

- 22 Komise na podporu první části svého jediného důvodu kasačního opravného prostředku uplatňuje pět výtek. V rámci první výtky Komise podporovaná Spojeným královstvím a Polskou republikou v podstatě tvrdí, že se Tribunál v bodech 68 až 72 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o rozsah šetření, které musí provádět s ohledem na opatření státní podpory oznámené členským státem. Tribunál totiž nesprávně posoudil, že se Komise v projednávané věci nemohla omezit jen na informace poskytnuté Spojeným královstvím, ale měla provést své vlastní vyšetřování a vyhledat i jiné zdroje informací pro účely svého posouzení v průběhu předběžné fáze přezkumu.
- 23 Podle Komise úvahy Tribunálu znamenají, že je povinna zahájit formální vyšetřovací řízení pokaždé, když její rozhodnutí zcela nevyhoví kritickým připomínkám třetích osob týkajícím se posuzované podpory. Komise zdůrazňuje, že v daném případě neobdržela žádnou oficiální stížnost týkající se dotčeného opatření. Kromě toho nenechala bez povšimnutí připomínku učiněné neformálně a spontánně třetími osobami během neformální fáze před oznámením. Má však za to, že nebyla povinna vyhledat informace i z jiných zdrojů. Skutečnost, že Tribunál rozhodl jinak, by měla za následek přeměnu postupu předběžného přezkumu v oblasti státních podpor na postup přezkumu opatření z moci úřední, čímž by byl odstraněn prostor pro uvážení, který má Komise k prokázání existence pochybností o slučitelnosti opatření s vnitřním trhem.
- 24 Kromě toho v důsledku značných rozdílů mezi oznámenou podporou a protiprávní podporou, která byla poskytnuta v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, je Komise toho názoru, že z rozsudku ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink' s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 62), nelze vyvodit, že je povinna v případě oznámené podpory z vlastního podnětu prošetřit všechny okolnosti, vyslechnout zúčastněné strany a odpovědět na všechny jejich argumenty, pokud informace poskytnuté oznamujícím členským státem stačí k tomu, aby jí umožnily nabýt po skončení prvního přezkumu přesvědčení, že oznámené opatření nepředstavuje podporu, nebo pokud musí být takto kvalifikováno, že je slučitelné s vnitřním trhem.
- 25 Spojené království a Polská republika mají rovněž za to, že Tribunál použil zjevně příliš nízkou prahovou hodnotu k tomu, aby konstatoval existenci pochybností v projednávané věci, a nezohlednil prostor pro uvážení, který má Komise při použití čl. 107 odst. 3 SFEU a ve svém rozhodnutí zahájit či nikoli formální vyšetřovací řízení. Mají také za to, že přístup Tribunálu vede ve skutečnosti k odstranění jakéhokoli rozdílu mezi předběžným přezkumem a formálním

vyšetřovacím řízením, na rozdíl od toho, co stanoví nařízení č. 659/1999. Kromě toho by tento přístup nutil Komisi pokračovat v šetření, jakmile zúčastněná strana vyjádří v rámci předběžného přezkumu obavy ohledně dotčeného opatření, ačkoli tato strana nepředložila žádný důkaz. Navíc skutečnost, že Komise v projednávané věci neodpověděla na všechny argumenty předložené společností Tempus v průběhu řízení, neznamená, že nemohla přijmout sporné rozhodnutí na základě informací, které měla k dispozici. Skutečnost, že toto rozhodnutí společnosti Tempus nevyhovělo, neprokazuje, že Komise neměla informace, které by jí umožnily přijmout opatření takové povahy.

- 26 V rámci druhé výtky Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 79 a následujících napadeného rozsudku za to, že charakteristiky opatření, jako je jeho technická složitost, jeho novost nebo výše podpory v absolutní hodnotě, mohou svědčit o existenci „závažných obtíží“ při prokazování slučitelnosti tohoto opatření se Smlouvou o FEU. Fakticky tyto skutečnosti nejsou pro posouzení této otázky relevantní a Komise se právě snaží překonat technické obtíže případu během fáze kontaktů před oznámením. Judikatura ostatně uznala, že takové skutečnosti mohou odůvodnit, že postup předběžného přezkumu v oblasti státních podpor trvá déle, aniž je tak dána povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení. Napadený rozsudek tuto judikaturu zpochybňuje, když považuje složitost opatření za skutečnost, která nemůže odůvodnit prodlužující se komunikaci s dotčeným členským státem, ale předpokládá povinnost Komise zahájit formální vyšetřovací řízení.
- 27 V rámci třetí výtky Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 85, 92, 106, 109 a 111 napadeného rozsudku za to, že délka kontaktů před oznámením a různorodost připomínek, které předložily tři typy hospodářských subjektů, představují indicii o existenci závažných obtíží, a odchýlil se tak od své vlastní judikatury, z níž vyplývá, že pouze v případě, že délka předběžného přezkoumání je mnohem delší než lhůta dvou měsíců, počítaná po obdržení úplného oznámení, musí být tato lhůta vzata v úvahu jako indicie závažných obtíží. Podle Komise rozhodnutí o oznámení podpory zcela přísluší dotčenému členskému státu, a dokud nebyla podpora oznámena, je nečinnost Komise bezvýznamná.
- 28 V rámci čtvrté výtky Komise Tribunálu vytýká, že vzal v úvahu, zejména v bodech 101 až 109 a 111 napadeného rozsudku, různorodost a původ připomínek, které předalo Komisi několik hospodářských subjektů, jakožto skutečnosti, které mohou vyvolat pochybnosti ohledně slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem. V této souvislosti tvrdí, že judikatura, podle níž musí jednat s náležitou péčí v případě stížností týkajících se protiprávních podpor, a sice podpor přijatých bez předchozího oznámení, nemůže být rozšířena na dosud neoznámené nebo nerealizované projekty podpor, u nichž nelze spontánní připomínky třetích osob považovat za stížnost, která zakládá povinnost neodkládat šetření a přezkoumat tvrzení, která jsou v nich uvedena ve stanovené lhůtě.
- 29 Konečně pátou výtka Komise Tribunálu vytýká, že měl v bodech 86 až 91 napadeného rozsudku za to, že fáze před oznámením nemusí mít za cíl přezkoumání slučitelnosti navrhovaného opatření a že Komise nemůže zaměňovat fázi přípravy oznámení opatření, která může být předběžná, s fází jeho přezkumu. Podle Komise je cílem fáze před oznámením umožnit jí si neformálně a důvěrně vyměňovat informace s dotčeným členským státem nezbytné k zajištění toho, aby oznámení tohoto opatření, pokud bude učiněno, bylo považováno za úplné. V mnoha případech, jako je tomu v projednávané věci, by výměny informací v rámci fáze před oznámením poskytl příležitost zabývat se aspekty, které by případně nebyly zcela v souladu s pravidly v oblasti státních

podpor, navrženého opatření, což by dotčenému členskému státu umožnilo provést nezbytné změny tohoto opatření před jeho oznámením. Právě takové výměny jsou ve složitých případech podporovány.

- 30 Spojené království a Polská republika mají rovněž za to, že Tribunál porušil právní a politický rámec fáze před oznámením, jak vyplývá z kodexu osvědčených postupů. Fáze před skutečným oznámením umožňuje snížit riziko průtahů při realizaci podpory, což bylo v projednávaném případě pro Spojené království obzvláště významné. Na rozdíl od toho, jak rozhodl Tribunál, je velmi pravděpodobné, že důkladná fáze před oznámením týkající se nového a složitého opatření umožní rozptýlit sebemenší pochybnost ohledně slučitelnosti dotčeného opatření se Smlouvou o FEU.
- 31 Podle Spojeného království Komise v projednávané věci nepotřebovala provést vlastní posouzení díky fázi před oznámením, během níž Spojené království shromáždilo informace umožňující odpovědět na otázky Komise, dále pozměnilo opatření, které mělo v úmyslu oznámit a vedlo vnitrostátní konzultace, aby od zúčastněných stran získalo důkazy. Kdyby doba trvání komunikace během fáze před oznámením měla představovat argument ve prospěch zahájení formálního vyšetřovacího řízení, ani Komise ani členské státy by neměly zájem na úzké spolupráci v rámci této fáze.
- 32 Společnost Tempus v odpovědi na první výtku uvádí, že argumentace Komise nezohledňuje objektivní povahu pojmu „pochybnosti“, což znamená, že Komise musí jít nad rámec subjektivní stránky jednání dotčeného členského státu a požadovat všechny relevantní informace za účelem provedení celkového posouzení, a to vedle skutkových a právních okolností poskytnutých tímto členským státem nebo případně stěžovatelem. Tribunál tak nerozhodl v rozporu s judikaturou, když měl za to, že se Komise nemohla spokojit s přijetím informací a tvrzení Spojeného království a že v projednávaném případě řádně nezohlednila informace poskytnuté třetími osobami. Z judikatury naopak vyplývá, že přezkum Komise by byl dostatečný pouze tehdy, kdyby zkoumala odůvodněnost tvrzení uváděných oznamujícím členským státem. Mimoto argument Komise, podle kterého je účinkem úvah uvedených v napadeném rozsudku, že je Komise nucena zahájit vyšetřovací řízení pokaždé, když třetí osoby předloží k oznámenému opatření kritické připomínky, je založen na nesprávném výkladu napadeného rozsudku. Podle společnosti Tempus totiž Tribunál rozhodl o existenci pochybností na základě nejen existence připomínek třetích osob, ale také nedostatečné analýzy informací poskytnutých dotčeným členským státem a připomínek třetích osob.
- 33 Tempus kromě toho tvrdí, že povinnost Komise, zmíněná v rozsudku ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink' s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 62), rozšířit přezkum opatření státní podpory nad rámec pouhé analýzy skutkových a právních okolností, se kterými se seznámila, prostřednictvím stěžovatele, nebo případně členského státu, který toto opatření oznámil, vyplývá přímo ze zásady řádné správy, která se použije bez rozdílu jak na stížnost, tak na oznámení. Tempus dodává, že Komise se nemůže vždy spoléhat na prohlášení oznamujícího členského státu, jelikož tento členský stát nemůže být v rozsahu, v němž hodlá poskytnout podporu, považován za nestranný subjekt. Pokud jsou tedy v oznámení zjištěny rozpory nebo pokud třetí osoby poukazují na problémy, představuje povinnost Komise rozšířit přezkum skutkových a právních okolností, na které byla upozorněna, přiměřenou procesní zárukou.

- 34 Pokud jde o druhou až pátou výtku Komise, Tempus úvodem tvrdí, že jsou nepřijatelné, jelikož se týkají skutkových otázek a Komise se nedovolávala ani zkreslení ani nesprávné kvalifikace skutkového stavu ze strany Tribunálu. Komise rovněž neupřesnila, kterých bodů napadeného rozsudku se tyto výtky týkají.
- 35 Pokud jde o věc samou, Tempus v odpovědi na druhou výtku tvrdí, že Tribunál v bodech 79 až 84 napadeného rozsudku pouze popsal relevantní skutečnosti, a sice že dotčené opatření je významné, složité a nové. Tribunál nestanovil žádnou novou právní zásadu, ale vycházel ze zvláštních okolností projednávané věci, které vyžadovaly specifické úvahy.
- 36 Pokud jde o třetí a pátou výtku, Tempus uvádí, že Tribunál v bodě 85 a následujících napadeného rozsudku správně konstatoval, že předběžné přezkoumání bylo urychleno, jelikož trvalo pouze jeden měsíc, zatímco kontakty před oznámením byly dlouhé a důležité. Tribunál připomněl cíle fáze před oznámením, jak vyplývají z kodexu osvědčených postupů, jakož i účel předběžného přezkoumání stanoveného nařízením č. 659/1999 a dospěl k závěru, že Komise nemůže zaměňovat přípravu oznámení s přezkumem tohoto oznámení, nejdříve předběžným, následně formálním. Jak poznamenal Tribunál, během fáze před oznámením byly položeny věcné otázky týkající se významných aspektů dotčeného opatření. Komise přitom dospěla k závěru, že nemá žádné pochybnosti, i když teprve začínala s předběžným přezkoumáním. V tomto kontextu mohlo být podle společnosti Tempus krátké trvání předběžného přezkoumání pouze indicií toho, že Komise měla mít pochybnosti. Skutečnosti, o něž jde v projednávané věci, jsou výjimečné, což odůvodňuje úvahy Tribunálu uvedené v bodech 111 až 115 napadeného rozsudku.
- 37 Pokud jde o čtvrtou výtku, Tempus tvrdí, že Tribunál zohlednil existenci souboru shodujících se indicií, a nikoli pouze existenci stížností, aby dospěl k závěru, že Komise nesprávně konstatovala, že neexistují pochybnosti. Jinými slovy, Tribunál dospěl k závěru, že v projednávané věci existovaly pochybnosti spíše o nezohlednění podstaty „stížností“ ve sporném rozhodnutí. Výjimečná zvláštnost projednávaného případu spočívala ve skutečnosti, že fáze před oznámením byla zneužita jako předběžné přezkoumání, čímž se uvedené přezkoumání stalo vedlejším.

Závěry Soudního dvora

- 38 Je třeba připomenout, že legalita takového rozhodnutí, jako je sporné rozhodnutí, nevznášet námitky přijatého podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999 závisí na otázce, zda posouzení informací a skutečností, které měla Komise k dispozici ve fázi předběžného přezkoumání oznámeného opatření, muselo objektivně vyvolat pochybnosti ohledně slučitelnosti tohoto opatření s vnitřním trhem, přičemž tyto pochybnosti musí vést k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jehož se mohou účastnit zúčastněné strany uvedené v čl. 1 písm. h) tohoto nařízení (rozsudek ze dne 3. září 2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a další v. Komise, C-817/18 P, EU:C:2020:637, bod 80 a citovaná judikatura).
- 39 Pokud žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí nevznášet námitky, zpochybňuje tím především skutečnost, že Komise přijala rozhodnutí k dotčené podpoře, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení, čímž porušila její procesní práva. Žalobkyně může k tomu, aby její žalobě na neplatnost bylo vyhověno, uplatnit jakýkoliv důvod, který jí umožní prokázat, že posouzení informací a skutečností, které měla Komise k dispozici ve fázi předběžného přezkoumání oznámeného opatření, muselo vyvolat pochybnosti ohledně slučitelnosti tohoto opatření s vnitřním trhem. Důsledkem použití takových argumentů však nemůže být změna předmětu žaloby nebo pozměnění podmínek její přípustnosti. Existence pochybností o takové slučitelnosti je naopak právě tím důkazem, který je třeba předložit s cílem prokázat, že Komise měla povinnost zahájit

formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU (rozsudek ze dne 3. září 2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a další v. Komise, C-817/18 P, EU:C:2020:637, bod 81, jakož i citovaná judikatura).

- 40 Důkaz o existenci pochybností o slučitelnosti dotčené podpory s vnitřním trhem, který je třeba hledat jak v okolnostech přijetí rozhodnutí nevznášet námitky, tak jeho obsahu, musí předložit osoba, která požaduje zrušení tohoto rozhodnutí, na základě souboru shodujících se indicií (rozsudek ze dne 3. září 2020, Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland a další v. Komise, C-817/18 P, EU:C:2020:637, bod 82, jakož i citovaná judikatura).
- 41 Zejména nedostatečná nebo neúplná povaha přezkumu provedeného Komisí během předběžného přezkumného řízení představuje indicii existence závažných obtíží při posuzování dotčeného opatření, jejichž existence zavazuje Komisi k zahájení formálního vyšetřovacího řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. října 2016, Land Hessen v. Pollmeier Massivholz, C-242/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:765, bod 38).
- 42 Kromě toho legalita rozhodnutí nevznášet námitky přijatého na konci předběžného přezkumného řízení musí být unijním soudem posuzována nejen v závislosti na informacích, které měla Komise k dispozici v okamžiku, kdy jej přijala, ale také na základě informací, které mohla mít k dispozici (rozsudek ze dne 29. dubna 2021, Achemos Grupė a Achema v. Komise, C-847/19 P, nezveřejněný, EU:C:2021:343, bod 41).
- 43 Informace, které Komise „mohla mít k dispozici“, přitom zahrnují informace, které se zdály být relevantní pro posouzení, jež je třeba provést v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 38 tohoto rozsudku, a které mohla na svou žádost získat v průběhu správního řízení (rozsudek ze dne 29. dubna 2021, Achemos Grupė a Achema v. Komise, C-847/19 P, nezveřejněný, EU:C:2021:343, bod 42).
- 44 Komise je totiž povinna provést pečlivý a nestranný přezkum dotčených opatření, aby měla při přijímání konečného rozhodnutí konstatujícího existenci podpory, a případně i její neslučitelnost nebo protiprávnost, k tomuto účelu co možná nejúplnější a nejspolehlivější poznatky (rozsudek ze dne 29. dubna 2021, Achemos Grupė a Achema v. Komise, C-847/19 P, nezveřejněný, EU:C:2021:343, bod 43).
- 45 Pokud však Soudní dvůr rozhodl, že při přezkumu existence a legality státní podpory může být nezbytné, aby Komise případně překročila rámec pouhého přezkumu skutkových a právních okolností, se kterými byla seznámena (rozsudek ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink' s France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 62), nelze z této judikatury vyvodit, že Komise musí z vlastního podnětu a při neexistenci jakékoliv indicie v tomto smyslu vyhledat všechny informace, které by mohly vykazovat spojitost s věcí, která jí byla předložena, i kdyby takové informace byly veřejně dostupné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. dubna 2021, Achemos Grupė a Achema v. Komise, C-847/19 P, nezveřejněný, EU:C:2021:343, body 49 a 50).
- 46 V projednávané věci Tribunál v bodě 70 napadeného rozsudku uvedl, že za účelem prokázání existence pochybností ve smyslu čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 stačí, aby společnost Tempus prokázala, že Komise nevyhledala a nepřezkoumala důsledným a nestranným způsobem všechny relevantní skutečnosti pro účely této analýzy, nebo že je patřičně nezohlednila takovým způsobem, aby byly odstraněny veškeré pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem.

- 47 Kromě toho Tribunál poté, co v bodě 71 napadeného rozsudku připomněl judikaturu citovanou v bodech 42 a 43 tohoto rozsudku, uvedl v bodě 72 napadeného rozsudku, že se společnost Tempus mohla za účelem prokázání existence pochybností o slučitelnosti podpory s vnitřním trhem dovolávat veškerých relevantních informací, které Komise měla nebo mohla mít k dispozici v okamžiku, kdy přijala sporné rozhodnutí.
- 48 Jak však v podstatě tvrdí Komise, Tribunál nezohlednil rozsah povinností, které má Komise ve fázi předběžného přezkoumání oznámeného opatření, a dopustil se tak nesprávného právního posouzení.
- 49 V bodě 70 napadeného rozsudku totiž Tribunál v podstatě rozhodl, že Komise má povinnost vyhledat, přezkoumat a zohlednit „všechny relevantní skutečnosti“, což nutně zahrnuje i skutečnosti, s nimiž se Komise neseznámila a o jejichž existenci nebo relevanci pro přezkum oznámeného opatření nevěděla. Povinnost takového rozsahu přitom značně překračuje povinnosti Komise, jak vyplývají z judikatury Soudního dvora připomenuté v bodech 38 až 45 tohoto rozsudku.
- 50 Totéž platí pro bod 72 napadeného rozsudku, z něhož vyplývá, že za účelem prokázání existence pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem mohla společnost Tempus vycházet nejen ze všech relevantních informací, které měla Komise k dispozici, ale rovněž ze všech informací, které tento orgán „k dispozici mohl mít“. Takovým odůvodněním tak Tribunál naznačil, že Komise měla mít pochybnosti o slučitelnosti podpory s vnitřním trhem pouze z toho důvodu, že existuje relevantní informace, kterou mohla mít k dispozici, aniž by bylo nezbytné prokázat, že Komise skutečně věděla o samotné informaci nebo o jiných skutečnostech, které ji v souladu s judikaturou Soudního dvora citovanou v bodě 45 tohoto rozsudku zavazovaly k tomu, aby překročila rámec pouhého přezkumu skutečností, se kterými byla seznámena.
- 51 Přitom pouhá existence potenciálně relevantní informace, o níž Komise nevěděla a kterou nebyla povinna prošetřovat, s ohledem na informace, které měla skutečně k dispozici, nemůže prokázat existenci závažných obtíží, které by vyžadovaly, aby Komise zahájila formální vyšetřovací řízení.
- 52 Z toho vyplývá, že první výtku uplatněná Komisí v rámci první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku je opodstatněná.
- 53 Nesprávné právní posouzení Tribunálu konstatované v bodě 48 tohoto rozsudku však samo o sobě nemůže mít za následek zrušení napadeného rozsudku.
- 54 V bodě 267 napadeného rozsudku totiž Tribunál odůvodnil zrušení sporného rozhodnutí odkazem na "soubor objektivních a shodujících se indicií, vycházejících jednak z délky a okolností fáze před oznámením a jednak nekompletního a nedostatečného obsahu [sporného] rozhodnutí z důvodu, že Komise ve fázi předběžného přezkoumání nedostatečně prošetřila určité aspekty kapacitního trhu, což potvrzuje, že Komise přijala [sporné] rozhodnutí přes existenci pochybností“.
- 55 Komise přitom zpochybňuje důvody, které vedly k tomuto dvojímu závěru prostřednictvím ostatních výtek uplatněných v rámci první i druhé části jediného důvodu kasačního opravného prostředku. Napadený rozsudek bude tudíž třeba zrušit pouze tehdy, pokud z analýzy těchto ostatních výtek a z této druhé části vyplývá, že tento závěr je stížen nesprávným právním posouzením.

- 56 Nejprve je třeba zamítnout námitku nepřípustnosti, kterou vznesla společnost Tempus, a to u druhé až páté výtky první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku.
- 57 Z článku 256 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie totiž vyplývá, že vzhledem k tomu, že jedině Tribunál je příslušný zaprvé zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a zadruhé tento skutkový stav posoudit, s výhradou případu zkreslení důkazů, které mu byly předloženy, je Soudní dvůr podle článku 256 SFEU příslušný k přezkumu právní kvalifikace těchto skutkových okolností a právních důsledků, které z nich Tribunál vyvodil (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. února 2020, *Uniwersytet Wrocławski a Polsko v. REA*, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2020:73, bod 47).
- 58 V projednávaném případě přitom Komise zaprvé právně dostačujícím způsobem ve svém kasačním opravném prostředku uvedla, které body napadeného rozsudku jsou předmětem druhé až páté výtky první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku. Zadruhé z argumentace Komise vyplývá, že těmito výtkami nezpochybňuje věcnou správnost skutkových zjištění Tribunálu, ale jejich právní kvalifikaci jakožto indicií, které mohou prokázat existenci pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 59 Je tedy třeba přezkoumat na prvním místě, pokud jde o věc samou, druhou výtku první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku.
- 60 V této souvislosti je třeba uvést, že Tribunál v bodě 79 napadeného rozsudku uvedl, že dotčené opatření je „významné, složité a nové“. Tuto kvalifikaci odůvodnil jednak odkazem v bodě 80 tohoto rozsudku na obzvláště vysokou výši částek, na které se režim podpory schválené sporným rozhodnutím vztahuje, a tím, že v bodě 81 uvedeného rozsudku konstatoval, že jak definice, tak provádění tohoto režimu podpor se zdají býti složité, a jednak tím, že v bodě 82 téhož rozsudku zdůraznil, že Komise ve sporném rozhodnutí poprvé posoudila kapacitní trh ve světle pokynů 2014-2020, což podle Tribunálu prokazuje, že dotčené opatření bylo nové jak z hlediska jeho předmětu, tak dopadů v budoucnosti.
- 61 Z judikatury Soudního dvora však především vyplývá, že význam podpory nemůže sám o sobě zakládat závažné obtíže, které by vyžadovaly, aby Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. června 1993, *Matra v. Komise*, C-225/91, EU:C:1993:239, bod 36).
- 62 Dále, i když složitost opatření podpory patří mezi okolnosti vlastní věci, které mohou odůvodnit značnou dobu trvání fáze předběžného přezkoumání (obdobně viz rozsudek ze dne 13. června 2013, *HGA a další v. Komise*, C-630/11 P až C-633/11 P, EU:C:2013:387, body 82 a 83), taková složitost neznamená, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodě 117 svého stanoviska, že Komise musí v každém případě zahájit formální vyšetřovací řízení.
- 63 Konečně Komise není ani povinna zahájit takové formální vyšetřovací řízení pouze z toho důvodu, že opatření podpory má charakter novosti v tom smyslu, že Komise v minulosti obdobné opatření nezkoumala.
- 64 Tribunál se tedy dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl o významu podpory poskytnuté na základě dotčeného opatření, jakož i o složitosti a novosti tohoto opatření, jako o indiciích závažných obtíží, které vyžadovaly zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

- 65 Zadruhé je třeba zkoumat společně třetí a pátou výtku vznesenou Komisí v rámci první části jejího jediného důvodu kasačního opravného prostředku, kterými Komise zpochybňuje body 85, 90 až 92, 106, 109 a 111 napadeného rozsudku, a to v podstatě z důvodu, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil cíl fáze před oznámením tím, že zohlednil jako indicie existence závažných obtíží dobu trvání a obsah kontaktů před oznámením.
- 66 V tomto ohledu z čl. 4 odst. 3 a 5 nařízení č. 659/1999 vyplývá, že rozhodnutí, kterým Komise po předběžném přezkoumání konstatuje, že oznámené opatření je slučitelné s vnitřním trhem, musí být přijato do dvou měsíců ode dne následujícího po dni obdržení úplného oznámení.
- 67 Podle judikatury Soudního dvora platí, že i když je pravda, že doba trvání předběžného přezkumného řízení přesahující dvouměsíční lhůtu stanovenou v čl. 4 odst. 5 nařízení č. 659/1999 neumožňuje sama o sobě dospět k závěru, že Komise měla zahájit formální vyšetřovací řízení, nic to nemění na tom, že tato informace může představovat indicii svědčící o tom, že Komise mohla mít pochybnosti ohledně slučitelnosti dotčené podpory s vnitřním trhem (rozsudek ze dne 24. ledna 2013, 3F v. Komise, C-646/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:36, bod 32; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 22. září 2011, *Belgie v. Deutsche Post a DHL International*, C-148/09 P, EU:C:2011:603, bod 81).
- 68 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci předběžné přezkumné řízení dotčeného opatření trvalo pouze jeden měsíc, jak ostatně uvedl Tribunál v bodě 85 napadeného rozsudku, nemohl v souladu s judikaturou citovanou v předchozím bodě tohoto rozsudku představovat indicii existence pochybností o slučitelnosti dotčené podpory s vnitřním trhem.
- 69 Tribunál měl nicméně v témže bodě napadeného rozsudku za to, že „s ohledem na okolnosti projednávané věci“ nemůže délka předběžného přezkumného řízení tohoto opatření představovat indicii o neexistenci pochybností o slučitelnosti dotčené podpory s vnitřním trhem, jelikož je třeba vzít v úvahu rovněž dobu trvání a obsah kontaktů, ke kterým došlo mezi Spojeným královstvím a Komisí ve fázi před oznámením.
- 70 V tomto ohledu Tribunál jednak v bodech 86 až 91 napadeného rozsudku připomněl ustanovení kodexu osvědčených postupů týkající se fáze před oznámením a jednak v bodech 92 až 105 tohoto rozsudku shrnul kontakty mezi Komisí a Spojeným královstvím před oznámením dotčeného opatření, stejně jako spontánní připomínky třetích osob. Z toho v bodě 106 uvedeného rozsudku vyvodil, že „fáze před oznámením byla výrazně delší než dva měsíce, kterou zpravidla stanoví kodex osvědčených postupů“.
- 71 Na základě těchto úvah Tribunál v bodě 109 napadeného rozsudku uvedl, že „délka a okolnosti fáze před oznámením [...] neumožňují se domnívat, že krátké trvání postupu předběžného přezkoumání je indicií o neexistenci pochybností o slučitelnosti uvedeného režimu s vnitřním trhem, ba naopak může být indicií o jejich existenci“. V bodě 111 tohoto rozsudku dodal, že dotčené opatření je „významné, složité a nové“.
- 72 Jak přitom vyplývá z judikatury citované v bodě 40 tohoto rozsudku, účastník řízení, který navrhuje zrušení rozhodnutí nevznášet námitky proti obsahu tohoto opatření, musí předložit důkaz o existenci pochybností o slučitelnosti podpory s vnitřním trhem, případně na základě souboru shodujících se indicií.

- 73 Tribunálu tedy nepříslušelo, aby v rozporu s úvahami učiněnými v bodě 85 napadeného rozsudku určil, zda existují indicie o neexistenci pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem. Naopak mu náleželo přezkoumat, zda společnost Tempus předložila důkaz o existenci takových pochybností, případně prostřednictvím souboru shodujících se indicií.
- 74 Tribunál se přitom neomezil na rozhodnutí, že doba trvání a okolnosti fáze před oznámením neumožňují se domnívat, že relativně krátké trvání fáze předběžného přezkoumání je indicií o neexistenci pochybností. Jak vyplývá z bodu 109 napadeného rozsudku, Tribunál měl za to, že délka a okolnosti fáze před oznámením představují samy o sobě indicie o existenci pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 75 Tribunál se tak dopustil nesprávného právního posouzení.
- 76 Z odstavců 10 a 12 kodexu osvědčených postupů totiž vyplývá, jak v podstatě sám Tribunál konstatoval v bodě 89 napadeného rozsudku, že základním cílem fáze před oznámením je zajistit úplnost oznamovacího formuláře tak, aby Komisi po provedeném oznámení bylo umožněno přijmout rozhodnutí ve lhůtě stanovené za tímto účelem v čl. 4 odst. 5 nařízení č. 659/1999.
- 77 Je pravda, jak tvrdí Komise, že není nijak vyloučeno, že Komise a dotčený členský stát budou ve fázi před oznámením rovněž jednat o slučitelnosti podpory, jejíž oznámení je plánováno, s vnitřním trhem. Z odstavce 10 kodexu osvědčených postupů totiž vyplývá, že komunikace mezi Komisí a dotčeným členským státem se může týkat také problematických aspektů plánovaného opatření. Stejně tak odstavec 12 téhož kodexu uvádí, že dobře provedená fáze před oznámením umožňuje rovněž přezkoumat jakékoli důležité téma, které s plánovaným opatřením souvisí.
- 78 Nic to však nemění na tom, že konečné posouzení souladu určitého opatření s vnitřním trhem může začít až poté, co toto opatření získá konečnou podobu v okamžiku jeho oznámení Komisi. Úvahy Tribunálu obsažené v bodech 90 a 91 napadeného rozsudku, podle kterých fáze před oznámením nemá za cíl posouzení slučitelnosti oznámeného opatření s vnitřním trhem a teprve po obdržení oznámení Komise přezkoumá oznámené opatření, nejsou jako takové stíženy nesprávným posouzením.
- 79 Právě z tohoto důvodu však doba trvání a okolnosti fáze před oznámením nemohou představovat indicie případných obtíží vyvolaných oznámeným opatřením. Je totiž zcela možné, že během dlouhé fáze před oznámením mohl dotčený členský stát využít své komunikace s Komisí, ke změně navrhovaného opatření tak, aby vyřešil jakýkoli problém, který by mohlo představovat ve své původně navrhované podobě, takže toto opatření ve své konečné podobě stanovené při oznámení by již nevyvolávalo žádné obtíže.
- 80 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba vyhovět rovněž třetí a páté výtce první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku.
- 81 Zatřetí je třeba přezkoumat čtvrtou výtku vznesenou Komisí v rámci první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku týkající se zohlednění Tribunálem, pokud jde o počet a různorodost připomínek předaných Komisi jakožto skutečností svědčících o závažných obtížích vyvolaných dotčeným opatřením.

- 82 V tomto ohledu Tribunál v bodě 101 napadeného rozsudku uvedl, že z oznámení a ze sporného rozhodnutí vyplývá, že „tři typy hospodářských subjektů vyjádřily ve světle informací, které měly k dispozici, přání sdělit Komisi přímo a spontánně své připomínky ke slučitelnosti podpory“. V bodech 102 až 104 tohoto rozsudku Tribunál poskytl stručné upřesnění ohledně dotčených hospodářských subjektů a otázek projednávaných v jejich připomínkách.
- 83 V bodě 109 napadeného rozsudku se přitom Tribunál omezil na uvedení, že „různorodost připomínek týkajících se tohoto [dotčeného opatření], které předložily tři různé typy hospodářských subjektů“, je skutečností, která může představovat indicii o existenci pochybností o slučitelnosti tohoto opatření s vnitřním trhem.
- 84 Tribunál dále poté, co v bodě 111 tohoto rozsudku zdůraznil, že uvedené opatření „bylo napadeno ve třech aspektech různými hospodářskými subjekty, které z něj měly mít prospěch“, aniž by poskytl další upřesnění k důvodům těchto zjištění a případným problémům, které vyvolávají, měl za to, že tato okolnost patří mezi ty, které podle bodu 115 uvedeného rozsudku jsou indicii způsobilou prokázat existenci pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 85 Jak v podstatě uvedl generální advokát v bodě 103 svého stanoviska, Komise nemůže být povinna zahájit formální vyšetřovací řízení ohledně podpory pouze z toho důvodu, že třetí zúčastněné strany spontánně předložily připomínky k oznámenému opatření, a to bez ohledu na původ nebo počet takových připomínek. Pouze pokud takové připomínky uvádějí skutečnosti, které mohou odhalit existenci závažných obtíží při posouzení oznámeného opatření, musí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení.
- 86 V projednávané věci přitom Tribunál neuvedl, že se připomínky předložené Komisi zmiňovaly o skutečnostech této povahy a vycházel pouze z počtu a „různorodosti“ těchto připomínek jakožto skutečností, které mohou svědčit o existenci pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 87 Proto, jak správně tvrdí Komise, se Tribunál dopustil v napadeném rozsudku nesprávného právního posouzení, takže je třeba vyhovět čtvrté výtce první části jediného důvodu, a v důsledku toho i této části v plném rozsahu.
- 88 Nicméně z důvodů uvedených v bodech 53 až 55 tohoto rozsudku je třeba přezkoumat rovněž druhou část jediného důvodu kasačního opravného prostředku.

K druhé části jediného důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 89 V rámci druhé části jediného důvodu kasačního opravného prostředku Komise podporovaná Spojeným královstvím a Polskou republikou tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když jí vytkl, že nedostatečně prošetřila určité aspekty kapacitního trhu ve Spojeném království.
- 90 Svou první výtkou Komise kritizuje posouzení Tribunálu obsažené v bodech 146, 152 a 154 až 156 napadeného rozsudku, podle kterého dostatečně neuvážila skutečný potenciál řízení poptávky na kapacitním trhu, což jí zabránilo mít pochybnosti o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.

- 91 V tomto ohledu upřesňuje, že pokyny 2014–2020 sice stanoví posouzení dopadu účasti účastníků poptávky, včetně popisu opatření určených k podpoře řízení poptávky, avšak nijak nevyžadují systematickou podporu ve prospěch technologie řízení poptávky, jak patrně vyžaduje Tribunál v napadeném rozsudku.
- 92 Dodává, že napadený rozsudek neuvádí žádný důvod, který by ji měl vést ke zpochybnění dokumentů, které měla k dispozici a které se týkají potenciálu řízení poptávky. Je nesporné, že v okamžiku přijetí dotčeného opatření nebyly ani Spojené království, ani Komise schopny provést zcela přesný odhad dlouhodobého potenciálu technologie řízení poptávky. Kromě toho Komise ověřila, že dotčené opatření bylo otevřené a zajišťovalo odpovídající pobídky pro dotyčné hospodářské subjekty, takže nepotřebovala provést vlastní studie a odhady týkající se potenciálu řízení poptávky za účelem určení, zda je kapacitní trh Spojeného království slučitelný s pokyny 2014–2020. Skutečnost, že subjekty poskytující řízení poptávky si přály více pobídek na základě dotčeného opatření, se nerovná existenci závažných obtíží. V důsledku toho má Komise za to, že neměla žádný důvod se domnívat, že posouzení potenciálu řízení poptávky předložené Spojeným královstvím, a tudíž i množství kapacity, která se měla dražit, může vést k závažným obtížím.
- 93 V rámci druhé výtky Komise zpochybňuje analýzu uvedenou v bodech 159 až 259 napadeného rozsudku týkající se údajného diskriminačního nebo znevýhodňujícího zacházení s řízením poptávky. Komise konkrétně kritizuje závěr Tribunálu, podle něhož měla mít pochybnosti o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem s ohledem zaprvé na dobu platnosti smluv o kapacitě, zadruhé na metodu krytí nákladů a zatřetí na podmínky účasti na aukcích.
- 94 Zaprvé, pokud jde o dobu platnosti smluv o kapacitě, má Komise za to, že se Tribunál dopustil pochybení, když měl zejména v bodech 181 a 182 napadeného rozsudku za to, že měla přezkoumat kapitálové výdaje a obtíže s financováním subjektů poskytujících řízení poptávky před tím, než potvrdila postoj Spojeného království, že nebylo nutné nabízet těmto subjektům smlouvy na dobu delší než jeden rok. Smlouvy na jeden rok jsou totiž normou, a nikoli výjimkou, a společnost Tempus nikdy nezpochybnila skutečnost, že počáteční investiční náklady subjektů poskytujících řízení poptávky nejsou nijak srovnatelné s náklady nových poskytovatelů kapacity. Kromě toho zkušenosti získané od zavedení kapacitního trhu v roce 2014 neumožňují dospět k závěru, že rozdílný přístup k dlouhodobějším smlouvám přinesl novým výrobním kapacitám konkurenční výhodu.
- 95 Zadruhé, pokud jde o metodu krytí nákladů, Komise tvrdí, že tento aspekt dotčeného opatření, který spadá do financování kapacitního trhu, nebyl přímo relevantní pro účely posouzení slučitelnosti uvedeného opatření s vnitřním trhem z důvodu neexistence vztahu závazného určení mezi příjmy pocházejícími z poplatku pro dodavatele elektrické energie a výší podpory. Kromě toho Tribunál v bodech 199 a 211 napadeného rozsudku nesprávně odkázal na bod 27 písm. e), jakož i na body 69 a 92 pokynů 2014-2020, ačkoli relevantní kritéria pro posouzení jsou uvedena v oddílech 3.9.5 a 3.9.6 uvedených pokynů.
- 96 V každém případě se Tribunál dopustil pochybení, když v bodě 210 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise měla ověřit, zda dotčené opatření obsahuje pobídku rovnocennou pobídce předchozího návrhu směřující ke snížení spotřeby elektrické energie v době špičky. Podle Komise stačilo dojít k závěru, že toto opatření takovou předvídatelnou pobídku obsahovalo, jak tomu bylo v projednávaném případě. Tribunál tím, že od ní vyžadoval, aby přezkoumala, zda použitá metoda financování je nejvhodnější k podpoře řízení poptávky, věnoval nadměrnou a neodůvodněnou pozornost opatřením na podporu řízení poptávky. Komise v této souvislosti poznamenává, že

metoda krytí nákladů představuje snahu o nalezení rovnováhy mezi zájmem o zachování motivačního účinku ke snižování spotřeby a potřebou snížit nejistotu dodavatelů ohledně části nákladů, které pravděpodobně nesou. Pokud není důvod se domnívat, že posouzení členského státu je nesprávné nebo vadné, nemůže mít Komise povinnost kritizovat návrh vnitrostátních opatření, která považuje za přesvědčivě odůvodněná.

- 97 Polská republika má rovněž za to, že se Tribunál v bodě 210 napadeného rozsudku příliš úzce zaměřil na otázku, zda dotčené opatření podporuje rozvoj řízení poptávky, když nezohlednil diskreční pravomoc Komise, pokud jde o slučitelnost opatření s pokyny 2014-2020.
- 98 Zatřetí má Komise za to, že se Tribunál dopustil pochybení, když konstatoval, že měla mít pochybnosti o podmínkách účasti na kapacitním trhu, kterým podléhají subjekty poskytující řízení poptávky, jelikož se Spojené království zavázalo poskytnout nejméně 50 % objemu rezervovaného na T-1 aukce, které představují pro subjekty poskytující řízení poptávky lepší cestu na trh. Body 242 a 243 napadeného rozsudku obsahují v tomto ohledu zjevně nesprávné posouzení, neboť tento závazek, který je uveden v bodě 46 odůvodnění sporného rozhodnutí, je právně závazný. Pokud by se členský stát od tohoto závazku odchýlil, sporné rozhodnutí by se na takto přijaté opatření již nevztahovalo.
- 99 Spojené království má dále za to, že s ohledem na jeho závazek dražit na T-1 aukcích nejméně 50 % původně rezervovaného objemu je kritika Tribunálu v této souvislosti, uvedená v bodech 242 a 243 napadeného rozsudku, neopodstatněná. Mimoto je toho názoru, že Komise byla oprávněna přijmout tento závazek, aniž by od tohoto státu vyžadovala, aby prokázal, že jej začlenil do vnitrostátního práva. Konečně Spojené království připomíná, že i když T-1 aukce mohou představovat lepší podmínky pro některé subjekty poskytující řízení poptávky, tyto subjekty mají rovněž možnost účastnit se T-4 aukcí, ve kterých ostatně zaznamenaly vynikající výsledky.
- 100 Pokud jde o prahovou hodnotu účasti 2 megawattů (MW) použitou ve sporném rozhodnutí, Komise poznamenává, že žádná třetí osoba v tomto ohledu nevznesla námitky, takže informace, které měla k dispozici v průběhu předběžného přezkoumání, nemohly vyvolat pochybnosti o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem. Společnost Tempus zpochybnila tuto prahovou hodnotu až ve fázi repliky před Tribunálem, takže tato výtku měla být prohlášena za nepřípustnou. V každém případě srovnání provedené Tribunálem v bodě 256 napadeného rozsudku s kapacitním trhem Pennsylvanie-New Jersey-Maryland (PJM) ve Spojených státech je nesprávné a prokazuje nedostatek kritického přezkumu opodstatněnosti výtek uvedených společností Tempus. Kromě toho v druhé přechodné aukci Spojené království snížilo prahovou hodnotu účasti na 500 kW bez významného výsledku, neboť pouze 2,7 % nabídek předložených subjekty poskytujícími řízení poptávky bylo nižší než tato prahová hodnota.
- 101 Komise má tedy za to, že mohla mít na základě informací, které měla k dispozici, právoplatně za to, že dotčený režim obsahuje odpovídající pobídky k účasti subjektů poskytujících řízení poptávky v souladu s pokyny 2014-2020.
- 102 Spojené království a Polská republika obecně upozorňují na skutečnost, že pokyny 2014-2020 mají za cíl umožnit Komisi ověřit, zda podpora umožňuje dosáhnout cíle společného zájmu, přičemž tímto cílem je v projednávaném případě dosažení přiměřenosti kapacit na trhu s elektřinou, s nejnižšími náklady pro spotřebitele a technologicky neutrálním způsobem tak, aby se minimalizovaly negativní účinky na obchod mezi členskými státy a hospodářskou soutěž. Jejich cílem naopak není uložit zvláštní podmínky, pokud jde o uspořádání podpory nebo vymezení aspekty kapacitního mechanismu, jehož cílem je zajistit přiměřenost kapacit. Cílem těchto

pokynů tedy není usnadnit řízení poptávky nebo podporovat subjekty poskytující řízení poptávky, jak nesprávně konstatoval Tribunál v rámci celého napadeného rozsudku. Tribunál tedy tím, že dospěl k závěru, že slučitelnost dotčeného opatření s vnitřním trhem vyvolává pochybnosti, nerespektoval cíl kapacitního trhu a dopustil se pochybení při uplatňování uvedených pokynů.

- 103 V odpovědi na první výtka společnost Tempus nejprve uvádí, že argumentace Komise vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku. Tribunál pouze rozhodl, že aniž by Komise ignorovala údaje poskytnuté členským státem, měla si vytvořit obecnou představu o všech dostupných relevantních informacích a prostřednictvím formálního vyšetřovacího řízení vyhledat dodatečné důkazy, pokud jsou, jako v projednávaném případě, objektivně nezbytné k odstranění pochybností.
- 104 Pokud jde konkrétně o vyhodnocení potenciálu řízení poptávky, Tempus plně podporuje posouzení Tribunálu obsažené v bodech 152 až 158 napadeného rozsudku. Má zejména za to, že Komise měla od Spojeného království požadovat, aby bez dalšího zhodnotilo potenciál účasti subjektů poskytujících řízení poptávky, jak to vyžadují body 223 a 224 pokynů 2014-2020, aniž by čekala na to, až tento potenciál odhalí první aukce. Tempus dále tvrdí, že Komise dostatečně nezohlednila skutečnost, že technologie řízení poptávky musí být vhodným způsobem podporována k dosažení jejího celkového potenciálu, který by mohl vést k tomu, že by se kapacitní trh stal v blízké budoucnosti zbytečným.
- 105 Tempus má tedy za to, že druhá výtka Komise je také neopodstatněná. Zaprvé, pokud jde o diskriminační charakter doby platnosti smluv o kapacitě, Komise nesprávně vykládá napadený rozsudek, jelikož tento rozsudek nekonstatoval, že existuje běžný režim smluv na dobu delší než jeden rok, z něhož byly subjekty poskytující řízení poptávky vyloučeny. Společnost Tempus kromě toho navrhuje, aby Soudní dvůr nahradil odůvodnění za účelem konstatování existence dalších skutečností odůvodňujících existenci pochybností v tomto ohledu. Jak Tribunál zdůraznil v bodě 190 napadeného rozsudku, Komise měla určit, zda skutečnost, že subjekty poskytující řízení poptávky nemohou získat smlouvy na stejnou dobu, jako jsou smlouvy ostatních poskytovatelů kapacity, nesnižuje jejich možnost přispět k řešení problému přiměřenosti kapacit. Samotná skutečnost, že technologie je nákladná, by jí neměla přinést neoprávněnou výhodu při aukcích, zatímco kapacitní trh má zajistit bezpečnost dodávek za minimální náklady pro spotřebitele.
- 106 Zadruhé, co se týče metody krytí nákladů, Tempus tvrdí, že body 208 až 213 napadeného rozsudku se týkají výlučně posouzení skutkového stavu Tribunálem, které nepodléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku. Analýza Tribunálu ohledně existence pochybností o motivačním účinku dotčeného opatření je každopádně správná, a to z důvodů uvedených v bodech 194 až 213 napadeného rozsudku. Pokud jde o tvrzení Komise, podle něhož neexistuje souvislost mezi financováním opatření a podporou jako takovou, má Tempus za to, že dotčené opatření je naopak dokonalým příkladem mechanismu, který obsahuje vztah závazného určení mezi daní a podporou. Cenové signály stanovené metodou krytí nákladů za rok mají totiž přímý vliv na pobídky a schopnost spotřebitelů přesunout své užívání, a tudíž i na poptávku v době špičky, která je následně použita pro výpočet objemu pořizované kapacity pro následující roky. Skutečnost, že tento aspekt není uveden v pokynech 2014-2020, nebránila jeho zohlednění pro účely posouzení slučitelnosti dotčeného opatření. Tempus má konečně za to, že se Tribunál nedopustil pochybení, když konstatoval, že se Komise nemůže spokojit s pouhým závazkem členského státu, pokud se tento závazek nepromítne do vnitrostátních právních předpisů.

- 107 Zatřetí, pokud jde o podmínky účasti na kapacitním trhu, a zejména o prahovou hodnotu účasti 2 \$2W, Tempus má za to, že Tribunál rozhodl správně, že tento argument je přípustný v rozsahu, v němž představuje rozšíření výtky uvedené v žalobě. Mimoto body 249 až 252 napadeného rozsudku jasně uvádějí, v čem záruka za nabídku může skutečně představovat překážku účasti subjektů poskytujících řízení poptávky na kapacitním trhu.

Závěry Soudního dvora

- 108 První výtkou vznesenou v rámci druhé části jediného důvodu kasačního opravného prostředku Komise kritizuje body 146, 152 a 154 až 156 napadeného rozsudku, které jsou součástí úvah obsažených v tomto rozsudku pod nadpisem „Dostupné poznatky o potenciálu řízení poptávky“.
- 109 V tomto ohledu z bodu 122 odůvodnění sporného rozhodnutí, jehož obsah je připomenut v bodě 150 napadeného rozsudku, vyplývá, že k podpoře odvětví řízení poptávky Spojené království vyjádřilo svůj úmysl prověřit informace vyplývající z první T-4 aukce za prosinec 2014, aby zajistilo, že křivky poptávky budou vhodným způsobem upraveny. Spojené království kromě toho vypracovalo ustanovení týkající se dočasných aukcí s cílem podpořit růst odvětví řízení poptávky v letech 2015 až 2016, jakož i pilotní projekt v oblasti energetické účinnosti. Spojené království rovněž uvedlo, že v reakci na zprávu zveřejněnou dne 30. června 2014 skupinou technických odborníků (dále jen „PTE“) pověřenou zkoumáním doporučení, pokud jde o kapacitu, která se měla dražit v rámci kapacitního trhu v prosinci 2014, National Grid plc navrhla společný projekt s Energy Networks Association (sdružení pro energetické sítě), včetně Distribution Network Operators (provozovatelé distribučních soustav).
- 110 V bodě 151 napadeného rozsudku Tribunál připomněl bod 128 odůvodnění sporného rozhodnutí, podle kterého i kdyby dotčené opatření mohlo mít za následek podporu výroby z fosilních paliv, Komise má za to, že každoroční vyhodnocení problému přiměřenosti kapacit zohledňuje všechny typy hospodářských subjektů, včetně subjektů poskytujících řízení poptávky. Podle Tribunálu z toho Komise v bodě 129 odůvodnění tohoto rozhodnutí vyvozuje, že dotčené opatření je „z technologického hlediska neutrální“ a nemá za následek posílení postavení výrobců elektrické energie z fosilních paliv.
- 111 V bodě 146 napadeného rozsudku přitom Tribunál zejména uvedl, že v okamžiku, kdy Komise provedla předběžné přezkoumání dotčeného opatření, byla schopna analyzovat prvky, které umožňují posoudit nejen současnou úlohu řízení poptávky, ale také posoudit její skutečný potenciál.
- 112 V bodě 152 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že závěry obsažené v bodech 122, 128 a 129 odůvodnění sporného rozhodnutí, připomenuté v bodech 150 a 151 tohoto rozsudku, jakož i v bodech 109 a 110 tohoto rozsudku, nejsou takové „povahy, aby umožnily Komisi zbavit se pochybností, vyplývajících z údajů, které již měla nebo mohla mít k dispozici v okamžiku, kdy přijala [sporné] rozhodnutí“.
- 113 Tribunál v bodě 154 uvedeného rozsudku dodal, že „vzhledem k dostupným údajům a s přihlédnutím k roli řízení poptávky, se [Komise] v projednávané věci nemohla spokojit jen s ‚otevřenou povahou‘ opatření, a v důsledku toho dospět k závěru o jeho technologické neutralitě, aniž by podrobněji prozkoumala existenci a účinnost zohlednění tohoto technologického řešení v rámci kapacitního trhu“.

- 114 V tomto ohledu Tribunál v bodě 155 napadeného rozsudku zejména uvedl, že žádný z důkazů, na které se sporné rozhodnutí odvolává, nenasvědčuje tomu, že Komise provedla vlastní přezkoumání, pokud jde o skutečné zohlednění řízení poptávky. „Kupříkladu“ uvedl, že sporné rozhodnutí nikde neodkazuje na odhad 3 gigawattů (GW) potenciálu řízení poptávky, uváděný National Grid. Tribunál měl tedy za to, že Komise přijala informace a předpoklady prezentované Spojeným královstvím.
- 115 V bodě 156 napadeného rozsudku dodal, že nelze vyloučit, že „kdyby Komise provedla vlastní přezkum potenciálu řízení poptávky, zejména s přihlédnutím k způsobu posouzení odhadů National Grid nebo jiných zdrojů a důvodů úspěchu amerických příkladů, byla by pravidla účasti subjektů poskytujících řízení poptávky odlišná“.
- 116 Na základě těchto úvah dospěl Tribunál v bodě 158 napadeného rozsudku k závěru, že „dostupné údaje o potenciálu řízení poptávky [...] [mohou] být indicií o existenci pochybností o slučitelnosti [dotčeného opatření] s vnitřním trhem, o kterých [nelze] ve smyslu [sporného] rozhodnutí konstatovat, že byly odstraněny v rámci předběžného přezkoumání Komise“.
- 117 Tento závěr Tribunálu je stížen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení.
- 118 V této souvislosti je třeba připomenout, že jak vyplývá z judikatury citované v bodě 39 tohoto rozsudku, je na účastníku řízení, jenž navrhuje zrušení rozhodnutí Komise nevznášet námitky, aby předložil důkazy, které mu umožní prokázat, že posouzení informací a skutečností muselo vyvolat pochybnosti ohledně slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 119 Z úvah napadeného rozsudku uvedených v bodech 111 až 115 tohoto rozsudku přitom vyplývá, že Tribunál neověřil, zda se společnosti Tempus podařilo prokázat, že posouzení informací a skutečností muselo u Komise vyvolat pochybnosti ohledně slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem, které ji měly vést k tomu, aby provedla vlastní přezkum tohoto potenciálu, případně až po zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Tribunál tomuto orgánu spíše uložil povinnost vyhledat skutečnosti jdoucí nad rámec „dostupných údajů o potenciálu řízení poptávky“, na které odkazuje bod 158 napadeného rozsudku.
- 120 Tribunál konkrétně neuvedl ani konkrétní bod, jehož by se měly pochybnosti Komise týkat, ani konkrétní skutečnost, která měla vyvolat takové pochybnosti. Kromě toho je třeba konstatovat, že i když Tribunál v bodech 136 až 145 napadeného rozsudku odkázal na některé skutečnosti týkající se potenciálu řízení poptávky, které Komise mohla zohlednit, ze znění této části napadeného rozsudku nevyplývá, že by některá z těchto skutečností mohla vyvolat u Komise pochybnosti ohledně skutečného zohlednění potenciálu řízení poptávky při návrhu dotčeného opatření, a tudíž i ohledně slučitelnosti tohoto opatření s vnitřním trhem.
- 121 Pokud jde konkrétně o zprávu PTE, jejíž výňatky jsou citovány v bodech 142 a 145 napadeného rozsudku, Tribunál v bodě 143 tohoto rozsudku uvedl, že analýza PTE „klade důraz na naléhavou potřebu stanovit vhodné pobídky k tomu, aby se řízení poptávky mohlo s ohledem na veškerý svůj potenciál efektivně začlenit do kapacitního trhu“ a že „PTE v této souvislosti vyjadřuje politování nad tím, že v současné době žádná organizace neshromažďuje údaje nutné k jeho pochopení, ani neshromažďuje informace týkající se různých aspektů řízení poptávky, i když jsou některé již k dispozici.“ V bodě 147 uvedeného rozsudku dodal, že Komise věděla o obtížích uvedených PTE, se zohledněním potenciálu řízení poptávky na kapacitním trhu.

- 122 Nicméně, i když tyto úvahy svědčí o určitých obtížích při odhadu potenciálu řízení poptávky, nemohou prokázat, že dotčené opatření tento potenciál nerespektuje či dostatečně nezohledňuje, a tudíž musí vyvolat pochybnosti o své slučitelnosti s vnitřním trhem. Jak totiž Tribunál sám připomněl v bodech 136, 137 a 150 napadeného rozsudku, Spojené království si bylo vědomo nezbytnosti zapojení řízení poptávky na kapacitním trhu a některé prvky dotčeného opatření byly navrženy tak, aby toto zapojení zajišťovaly. Tribunál přitom nevysvětluje, z jakých důvodů měla mít Komise pochybnosti o dostatečnosti a vhodnosti těchto prvků.
- 123 Z výše uvedeného vyplývá, že první výtce druhé části jediného důvodu kasačního opravného prostředku Komise musí být vyhověno.
- 124 V rámci druhé výtky uvedené na podporu této části jediného důvodu kasačního opravného prostředku Komise zaprvé zpochybňuje některé úvahy analýzy provedené Tribunálem v bodech 160 až 192 napadeného rozsudku, týkající se otázky doby platnosti smluv o kapacitě, analýzy, na jejímž základě Tribunál v bodě 193 tohoto rozsudku konstatoval, že rozdíl mezi dobou platnosti smluv o kapacitě, které byly nabídnuty subjektům poskytujícím řízení poptávky, a dobou platnosti smluv nabízených výrobcům elektřiny, představuje indicii o existenci pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 125 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v bodech 165 až 168 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, aniž by toto konstatování bylo zpochybněno v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku, že dotčené opatření neposkytuje subjektům poskytujícím řízení poptávky žádnou možnost získat smlouvy o kapacitě na dobu delší než jeden rok, zatímco poskytovatelé kapacity, kteří vynaloží výdaje na úroveň nezbytnou k obnovení stávající elektrárny nebo k výstavbě nové elektrárny, jsou způsobilí získat smlouvy na dobu maximálně tří a patnácti let.
- 126 V bodě 169 napadeného rozsudku Tribunál v této souvislosti uvedl, že Komise schválila postoj Spojeného království, podle kterého nové výrobní kapacity, nebo výrobní kapacity, které mají být obnoveny, si vyžadují v podstatě vysoké investiční náklady, což odůvodňuje jejich způsobilost uzavírat delší smlouvy o kapacitě, aby jim bylo umožněno získat potřebné financování, zatímco subjekty poskytující řízení poptávky měly potřebu nižších kapitálových výdajů. Tribunál poté, co podrobně analyzoval, zda byl uvedený postup Komise opodstatněný, dospěl v bodě 180 tohoto rozsudku k závěru, že rozhodujícím kritériem použitým v dotčeném opatření pro určení subjektů způsobilých získat smlouvy o kapacitě na dobu delší než jeden rok byla úroveň kapitálových výdajů a obtíže s financováním.
- 127 Tribunál měl tedy v bodě 181 napadeného rozsudku za to, že je nezbytné posoudit, jaká doba byla nezbytná k tomu, aby každé kategorii poskytovatelů kapacity umožnila plnou účast na kapacitním trhu, s ohledem na jejich investiční výdaje a jejich obtíže s financováním, aby však byla zároveň splněna i povinnost zajistit odpovídající pobídky všem hospodářským subjektům, a že tedy Komisi přísluší ověřit, zda vyhrazení smluv o kapacitě na dobu delší než jeden rok pro určité technologie mělo diskriminační charakter a bylo v rozporu s cílem zavedení technologicky neutrálního kapacitního trhu.
- 128 V bodě 182 napadeného rozsudku a znovu v bodě 192 tohoto rozsudku přitom Tribunál konstatoval, že Komise potvrdila postoj Spojeného království, že nebylo nutné nabízet smlouvy o kapacitě na dobu delší než jeden rok subjektům poskytujícím řízení poptávky, aniž přezkoumala, zda kapitálové výdaje a obtíže při získávání financování tohoto typu hospodářských subjektů mohou vyžadovat, aby jim byla poskytnuta možnost získat takové smlouvy.

- 129 Z důvodů uvedených v bodech 183 až 191 napadeného rozsudku však nevyplývá, že společnost Tempus prokázala, jak vyžaduje judikatura citovaná v bodě 39 tohoto rozsudku, že posouzení informací a skutečností, které měla Komise k dispozici, muselo u ní vyvolat pochybnosti o opodstatněnosti postoje Spojeného království.
- 130 V bodě 187 napadeného rozsudku totiž sám Tribunál konstatoval, že jak Tempus, tak UK Demand Response Association (UKDRA) (sdružení pro řízení poptávky Spojeného království), které předložilo Komisi připomínky, připustily, že nové subjekty poskytující řízení poptávky nemusí mít nutně tytéž kapitálové výdaje jako výrobci budující nové elektrárny. Kromě toho z bodu 188 tohoto rozsudku vyplývá, že ani Tempus, ani UKDRA nepředložily Komisi podrobné informace.
- 131 Tribunál měl sice v témže bodě 188 za to, že sama Komise musí vyhledat relevantní informace, a že tedy k prokázání existence pochybností ve smyslu čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 stačí, aby společnost Tempus prokázala, že Komise důsledným a nestranným způsobem nevyhledala a nepřezkoumala všechny relevantní skutečnosti.
- 132 Z důvodů uvedených v bodech 48 až 51 tohoto rozsudku však vyplývá, že tato úvaha je stížena vadou spočívající v nesprávném právním posouzení.
- 133 Z toho vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 193 napadeného rozsudku konstatoval, že rozdíl mezi dobou platnosti smluv o kapacitě, které byly nabídnuty subjektům poskytujícím řízení poptávky, a dobou platnosti smluv nabízených výrobcům, představuje indicii o existenci pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 134 Zadruhé má Komise za to, že Tribunál nesprávně za účelem prokázání existence pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem vycházel z metody krytí nákladů, která má, jak bylo uvedeno v bodě 11 tohoto rozsudku, zajistit financování nákladů vynaložených na odměnu za kapacitu prostřednictvím poplatku uloženého dodavatelům elektřiny, určeného v závislosti na jejich podílu na trhu a vypočítaném na základě poptávky zaznamenané mezi 16 a 19 hodinou přes týden, v období mezi listopadem a únorem.
- 135 Jak vyplývá z bodu 203 napadeného rozsudku, Tribunál měl za to, že metoda krytí nákladů je relevantní pro posouzení zejména přiměřenosti dotčeného opatření, tedy pro určení, zda částka poskytnuté podpory byla omezena na minimum nezbytné k dosažení očekávaného výsledku.
- 136 K odůvodnění této úvahy Tribunál v bodech 204 a 205 napadeného rozsudku v podstatě uvedl, že výše podpory poskytnuté na základě dotčeného opatření závisí na objemu kapacity dražené prostřednictvím kapacitního trhu a clearingové ceně aukce. Upřesnil, že jelikož je objem dražené kapacity určen s ohledem na špičku poptávky, platí, že čím jsou špičky poptávky menší, tím je objem dražené kapacity nižší, a tudíž je i nižší výše podpory.
- 137 Vzhledem k tomu, že byl poplatek uložený dodavatelům vypočítán na základě poptávky po elektřině, představuje motivaci ke snížení spotřeby elektřiny, což by následně snížilo jak objem dražené kapacity s cílem řešit špičku poptávky, tak clearingovou cenu aukce, což by v konečném důsledku vedlo ke snížení výše podpory.

- 138 V tomto ohledu Tribunál v bodě 206 napadeného rozsudku konstatoval, že zatímco Spojené království původně navrhovalo, aby se výše poplatku vypočítala podle tržního podílu poskytovatelů kapacity na spotřebě elektřiny zaznamenané během období tzv. „triády“, tj. tří půlhodinových období, v nichž byla zaznamenaná nejvyšší roční spotřeba elektřiny ve Spojeném království mezi listopadem a únorem, Spojené království nakonec změnilo po veřejné konzultaci způsob výpočtu poplatku za účelem přijetí metody popsané v bodě 134 tohoto rozsudku.
- 139 Jak vyplývá z bodu 207 napadeného rozsudku, Tribunál měl za to, že pokud jde o změnu metody výpočtu poplatku určeného k financování podpory, Komise schválila postoj Spojeného království, aniž přezkoumala důsledky této změny na celkovou částku podpory, a tudíž proporcionalitu dotčeného opatření.
- 140 Kromě toho v bodě 210 napadeného rozsudku vytkl Komisi, že neověřila, zda nová metoda krytí nákladů skutečně zachovává rovnocenné pobídky pro snížení spotřeby elektřiny během špiček poptávky, mimo jiné prostřednictvím podpory rozvoje řízení poptávky.
- 141 V bodě 211 tohoto rozsudku dodal, že Komise neověřila ani to, zda by přijatá metoda krytí nákladů ovlivnila přístup na trh, mimo jiné subjektů poskytujících řízení poptávky, a to především zvýšením překážek vstupu na trh a expanzi vyplývajících ze silného postavení vertikálně integrovaných dodavatelů. Tribunál v tomto ohledu odkázal na bod 92 pokynů 2014-2020.
- 142 Tribunál tedy v bodě 213 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Komise měla přezkoumat případný dopad změny metody výpočtu krytí nákladů na přiměřenost dotčeného opatření, a tudíž jeho slučitelnost s vnitřním trhem. Měl tedy za to, že skutečnost, že Komise neměla k dispozici úplné informace o důsledcích změny metody krytí nákladů v rámci předběžného přezkoumání, je proto dodatečnou indicií o existenci pochybností ohledně slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 143 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise může přijmout pokyny a stanovit kritéria, na jejichž základě hodlá posuzovat slučitelnost opatření podpor zamýšlených členskými státy s vnitřním trhem. Komise se přijetím pravidel chování a informováním prostřednictvím jejich zveřejnění, že je použije na případy, na něž se vztahují, sama omezuje při výkonu své posuzovací pravomoci a nemůže se v zásadě od těchto pravidel odchýlit, jinak jí hrozí sankce z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení nebo ochrana legitimního očekávání (rozsudek ze dne 29. července 2019, Bayerische Motoren Werke a Freistaat Sachsen v. Komise, C-654/17 P, EU:C:2019:634, body 81 a 82, jakož i citovaná judikatura).
- 144 V projednávaném případě je nesporné, že podle pokynů 2014-2020 představuje přiměřenost podpory jedno z relevantních kritérií pro posouzení její slučitelnosti s jednotným trhem.
- 145 Vzhledem k tomu, že metoda krytí zahrnuje poplatek, a sice daň placenou dodavateli elektřiny, Komise se rovněž dovolávala judikatury Soudního dvora, podle které k tomu, aby mohla být daň považována za nedílnou součást opatření podpory, musí na základě relevantní vnitrostátní právní úpravy existovat vztah závazného určení mezi daní a podporou v tom smyslu, že výnos z daně je nezbytně určen k financování podpory. Jestliže takový vztah existuje, ovlivňuje výnos z daně přímo rozsah podpory, a v důsledku toho i posouzení slučitelnosti této podpory s vnitřním trhem (rozsudky ze dne 27. října 2005, Distribution Casino France a další, C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, EU:C:2005:657, bod 40, jakož i ze dne 3. března 2020, Vodafone Magyarorszá, C-75/18, EU:C:2020:139, bod 27).

- 146 V projednávané věci sice z napadeného rozsudku nevyplývá, že výnos z poplatku uloženého v rámci metody krytí je nezbytně určen k financování dotčeného opatření, avšak způsob výpočtu tohoto poplatku může ovlivnit výši podpory, jak v podstatě uvedl Tribunál v bodech 203 až 205 napadeného rozsudku.
- 147 Lze totiž důvodně předpokládat, že dodavatelé elektřiny, kteří jsou dlužníky poplatku, přenesou břemeno tohoto poplatku zcela nebo zčásti na své zákazníky, takže poplatek může v konečném důsledku postihnout spotřebu elektřiny a vést k jejímu omezení. To znamená omezení požadovaných kapacit, a v důsledku toho i podpory vyplacené v rámci dotčeného opatření k zajištění těchto kapacit.
- 148 Z toho vyplývá, že Tribunálu nelze vytýkat, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že zvolená metoda krytí nákladů může být relevantní pro posouzení přiměřenosti dotčeného opatření, a tudíž i jeho slučitelnosti s vnitřním trhem.
- 149 Po tomto upřesnění je třeba ověřit, zda Tribunál oprávněně posoudil, jak učinil v bodě 213 napadeného rozsudku, že nedostatek „úplných informací o důsledcích změny metody krytí nákladů“ je indicií o existenci pochybností ohledně slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 150 V této souvislosti je třeba zdůraznit, že Komisi přísluší posoudit slučitelnost dotčeného opatření s vnitřním trhem, ale nikoli porovnat toto opatření s jiným opatřením, které dříve zamýšlelo Spojené království. Z toho vyplývá, že pouhá skutečnost, že metoda financování dotčeného opatření byla změněna ve srovnání s původně zamýšlenou metodou, nemůže být sama o sobě považována za způsobitou odůvodnit existenci pochybností ohledně slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 151 Na rozdíl od toho, co Tribunál rozhodl v bodě 210 napadeného rozsudku, tak Komise nemusela ověřovat, zda metoda krytí nákladů stanovená dotčeným opatřením zachovává pobídky pro snížení spotřeby elektřiny, které jsou rovnocenné těm, které by vyplývaly z původně zamýšlené metody.
- 152 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 213 napadeného rozsudku rozhodl, že nedostatek úplných informací o důsledcích změny metody krytí nákladů je indicií o existenci pochybností, které mohou odůvodnit zahájení formálního vyšetřovacího řízení ohledně dotčeného opatření Komisí.
- 153 Zatřetí Komise zpochybňuje některé z důvodů napadeného rozsudku týkající se podmínek účasti subjektů poskytujících řízení poptávky na kapacitním trhu. Tribunál poté, co analyzoval tři skupiny argumentů uvedených společnostmi Tempus, dospěl v bodě 259 napadeného rozsudku k závěru, že vzájemné působení mezi T-4 a T-1 aukcemi, jakož i některé podmínky účasti hospodářských subjektů poskytujících řízení poptávky na kapacitním trhu měly vést Komisi k pochybnostem jednak o schopnosti dotčeného opatření dosáhnout cílů uvedených Spojeným královstvím v oblasti podpory rozvoje řízení poptávky a jednak o jeho slučitelnosti s požadavky pokynů v oblasti přiměřených pobídek pro subjekty poskytující řízení poptávky, a tudíž o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 154 Tento závěr je v podstatě založen na dvou důvodech Tribunálu, které Komise zpochybňuje.

- 155 Zprvč Tribunal v bodě 243 napadeného rozsudku připustil, že pořádání T-1 aukcí může podpořit rozvoj řízení poptávky, ale dodal, že Komise měla mít pochybnosti o rozsahu tohoto podporujícího účinku, s ohledem na omezený objem kapacity rezervovaný na T-1 aukce a neexistenci výslovného právního ustanovení potvrzujícího záruku Spojeného království získat alespoň 50 % objemu kapacity vyhrazeného na tyto aukce, jak byla konstatována v bodě 242 napadeného rozsudku.
- 156 Jak přitom připomíná Komise, v bodě 46 odůvodnění sporného rozhodnutí vzala na vědomí závazek Spojeného království dražit na T-1 aukcích alespoň 50 % objemu kapacity, který byl rezervován před čtyři lety.
- 157 Takový závazek je nedílnou součástí dotčeného opatření, vůči kterému Komise rozhodla sporným rozhodnutím nevznášet námitky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. června 2013, Ryanair v. Komise, C-287/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:395, bod 67).
- 158 Z toho vyplývá, jak uvedl generální advokát v bodě 170 svého stanoviska, že pokud by Spojené království muselo poskytnout takovou podporu, jako je podpora stanovená dotčeným opatřením, aniž by tento závazek dodržovalo, na uvedenou podporu by se sporné rozhodnutí nevztahovalo, a nemohla by tedy být považována za schválenou Komisí.
- 159 Otázka, zda Spojené království stanovilo závazek uvedený v bodě 46 odůvodnění sporného rozhodnutí výslovně v ustanovení svého vnitrostátního práva, tedy není relevantní pro posouzení slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem. Neexistence takového ustanovení tedy nemůže být na rozdíl od toho, co rozhodl Tribunal, zdrojem pochybností.
- 160 Je třeba dodat, že Tribunal v bodě 241 napadeného rozsudku konstatoval, že objem kapacity rezervovaný na T-1 aukce je omezen v porovnání s objemem draženým během T-4 aukcí, a že kromě toho T-1 aukce nejsou žádným způsobem rezervované pouze pro subjekty poskytující řízení poptávky.
- 161 Tyto úvahy však samy o sobě nemohou odůvodnit existenci pochybností o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem z důvodu údajného diskriminačního nebo znevýhodňujícího zacházení se subjekty poskytujícími řízení poptávky.
- 162 Spojené království se na jedné straně zavázalo dražit během T-1 aukcí nejméně 50 % rezervovaného objemu, takže je obtížné pochopit, z jakých důvodů Tribunal kvalifikoval objem kapacity rezervovaný na T-1 aukce jako „omezený“. Dále skutečnost, že se všechny hospodářské subjekty mohou účastnit T-1 aukcí, neznamená, že subjekty poskytující řízení poptávky jsou vystaveny znevýhodňujícímu nebo diskriminačnímu zacházení.
- 163 Zadruhé Komise zpochybňuje důvody uvedené v bodech 256 a 257 napadeného rozsudku, které vedly Tribunal v bodě 258 tohoto rozsudku k závěru, že Komise měla mít pochybnosti o opodstatněnosti tvrzení, že stanovení minimální prahové hodnoty pro účast na kapacitních aukcích Spojeným královstvím na 2 \$2W je opatřením podporujícím rozvoj řízení poptávky.
- 164 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak vyplývá z bodu 255 napadeného rozsudku, Spojené království ve svém oznámení dotčeného opatření prezentovalo minimální prahovou hodnotu 2 \$2W pro účast jako nízkou v porovnání s minimální hranicí, kterou přijal National Grid v jiných opatřeních, a tedy jako jedno z opatření podněcující subjekty poskytující řízení poptávky k účasti na kapacitním trhu.

- 165 Z napadeného rozsudku však nevyplývá, že toto tvrzení Spojeného království bylo zpochybněno v rámci připomínek, které byly spontánně předloženy Komisi. Kromě toho Komise v bodech 16 a 17 odůvodnění sporného rozhodnutí pouze uvedla prahovou hodnotu 2 \$2W, aniž se vyjádřila k tomu, zda je tato prahová hodnota pro subjekty poskytující řízení poptávky příznivá nebo nepříznivá.
- 166 Jak vyplývá z bodu 253 napadeného rozsudku, Tempus uvedla, v odpovědi na argumenty předložené Komisí v její žalobní odpovědi před Tribunálem, že stanovení minimální prahové hodnoty pro účast na 2 \$2W je překážkou účasti subjektů poskytujících řízení poptávky na kapacitním trhu.
- 167 Tribunál poté, co v bodě 254 napadeného rozsudku rozhodl, že argumentace společnosti Tempus je přípustná navzdory jejímu předložení v pokročilém stadiu řízení, měl v bodě 256 tohoto rozsudku za to, že prahová hodnota pro účast na PJM kapacitním trhu, která byla Spojeným královstvím v oznámení výslovně uvedena jako referenční, na podporu jeho tvrzení, že dotčené opatření umožňuje rozvoj odvětví řízení poptávky, činila pouze 100 kW, a byla tedy 20krát nižší.
- 168 Dále Tribunál v bodě 257 napadeného rozsudku uvedl, že i když je pravda, že subjekty poskytující řízení poptávky mají skutečně možnost seskupit více provozů s cílem dosáhnout prahové hodnoty 2 \$2W, musí zaplatit záruku za nabídku na celé 2 \$2W, jestliže by jen minimální část z tohoto objemu představuje nepotvrzené kapacity v rámci řízení poptávky. Podle Tribunálu přitom výše záruky za nabídku může být překážkou vstupu nových subjektů poskytujících řízení poptávky.
- 169 Na základě těchto úvah dospěl Tribunál v bodě 258 napadeného rozsudku k závěru, že Komise měla mít pochybnosti o tvrzení, že stanovení minimální prahové hodnoty pro účast na kapacitních aukcích na 2 \$2W je opatřením podporujícím rozvoj řízení poptávky.
- 170 Aniž je nutné zkoumat, zda Tribunál správně rozhodl, že argumentace společnosti Tempus týkající se minimální prahové hodnoty pro účast je přípustná, což Komise zpochybňuje, je třeba zaprvé poznamenat, jak uvedl generální advokát v bodě 177 svého stanoviska, že prahová hodnota účasti přijatá National Grid v rámci jiných opatření byla skutečně vyšší než 2 \$ 2W. Tvrzení Spojeného království uvedené v bodě 255 napadeného rozsudku tedy nebylo nepřesné, což ostatně Tribunál netvrdil.
- 171 Zadruhé Tribunál v bodě 256 napadeného rozsudku nijak neuvedl důvody, které by mohly odůvodnit srovnání prahové hodnoty pro účast na PJM kapacitním trhu s prahovou hodnotou stanovenou v rámci dotčeného opatření. Skutečnost, kterou uvedl Tribunál, že Spojené království odkazovalo na PJM kapacitní trh na podporu svého tvrzení, podle něhož toto opatření umožňuje rozvoj odvětví řízení poptávky, nemůže sama o sobě takové srovnání odůvodnit.
- 172 Zatřetí je třeba konstatovat, že Tribunál v bodě 258 napadeného rozsudku pouze uvedl, že Komise měla mít pochybnosti o tvrzení, že stanovení minimální prahové hodnoty pro účast na 2 \$2W je opatřením podporujícím rozvoj řízení poptávky.
- 173 I za předpokladu, že by pochybnosti ohledně příznivé povahy pro rozvoj řízení poptávky o stanovení minimální prahové hodnoty pro účast na 2 \$2W byly odůvodněné, tato okolnost nutně neznamená, že uvedená prahová hodnota je pro takový rozvoj nepříznivá v tom smyslu, že představuje významnou překážku účasti subjektů poskytujících řízení poptávky na kapacitním trhu.

- 174 Z výše uvedených úvah vyplývá, že závěr Tribunálu uvedený v bodě 259 napadeného rozsudku a připomenutý v bodě 153 tohoto rozsudku nelze odůvodnit úvahami uvedenými v bodech 242 až 243 tohoto rozsudku, které se týkají neexistence ustanovení vnitrostátního práva Spojeného království zaručujícího vydražení v T-1 aukcích nejméně 50 % kapacity, která byla rezervována před čtyřmi lety, ani úvahami uvedenými v bodech 256 až 258 napadeného rozsudku, které se týkají pochybností, které měla mít Komise, pokud jde o příznivou povahu stanovení minimální prahové hodnoty pro účast na kapacitním trhu pro subjekty poskytující řízení poptávky na 2 \$2W.
- 175 Vzhledem k tomu, že závěr uvedený v bodě 259 napadeného rozsudku je stížen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, je třeba druhé části jediného důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět.
- 176 Vzhledem k tomu, že obě části jediného důvodu kasačního opravného prostředku jsou opodstatněné, je třeba napadený rozsudek zrušit.

K žalobě podané k Tribunálu

- 177 V souladu s čl. 61 prvním pododstavcem druhou větou statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 178 V projednávaném případě, zejména s ohledem na okolnost, že žaloba na neplatnost podaná společností Tempus ve věci T-793/14 je založena na žalobních důvodech, které byly předmětem kontradiktorní diskuze před Tribunálem a jejichž přezkum nevyžaduje přijetí žádného dalšího organizačního procesního opatření nebo dokazování, má Soudní dvůr za to, že soudní řízení dovoluje o této žalobě rozhodnout a že je namístě vydat konečné rozhodnutí ve věci (obdobně viz rozsudek ze dne 8. září 2020, Komise a Rada v. Carreras Sequeros a další, C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 130).
- 179 Společnost Tempus uplatňuje jakožto zúčastněná strana a za účelem zajištění ochrany procesních práv, která jí plynou z čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999, na podporu své žaloby dva žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU, z porušení zásad zákazu diskriminace, proporcionality a ochrany legitimního očekávání, jakož i z nesprávného posouzení skutkového stavu, a druhý pak z nedostatečného odůvodnění.

K prvnímu žalobnímu důvodu

- 180 První žalobní důvod je rozdělen na sedm částí. Na podporu první části, vycházející z nesprávného posouzení potenciálu řízení poptávky, poukazuje společnost Tempus na skutečnosti zkoumané Tribunálem v bodech 136 až 158 napadeného rozsudku pod názvem „Dostupné poznatky o potenciálu řízení poptávky“. Z důvodů uvedených v bodech 117 až 122 tohoto rozsudku však tyto skutečnosti nemohou prokázat, že posouzení potenciálu řízení poptávky muselo vyvolat pochybnosti o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem a že tyto pochybnosti měly vést Komisi k zahájení formálního vyšetřovacího řízení. První část prvního žalobního důvodu proto musí být zamítnuta.

- 181 V rámci druhé části prvního žalobního důvodu společnost Tempus uvádí skutečnosti zkoumané Tribunálem v bodech 160 až 193 napadeného rozsudku pod názvem „K době platnosti smluv o kapacitě“. Z bodů 129 až 133 tohoto rozsudku přitom vyplývá, že tyto skutečnosti neprokazují, že Komise měla mít pochybnosti o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem. Druhá část prvního žalobního důvodu proto musí být také zamítnuta.
- 182 Ve třetí části prvního žalobního důvodu Tempus v podstatě tvrdí, že podmínky účasti na jednotlivých aukcích stanovené dotčeným opatřením byly takové, že vedly k faktickému vyloučení subjektů poskytujících řízení poptávky v prvních T-4 aukcích. Tuto část je třeba zamítnout jako neopodstatněnou z důvodů uvedených v bodech 231 až 235 napadeného rozsudku, s čímž se Soudní dvůr ztotožňuje.
- 183 Ve čtvrté části Tempus uvádí argumenty týkající se metody krytí nákladů, jak jsou shrnuty v bodech 194 až 197 napadeného rozsudku. Z důvodů uvedených v bodech 150 a 151 tohoto rozsudku však tyto argumenty neprokazují, že Komise měla mít pochybnosti o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem. Čtvrtá část tudíž musí být zamítnuta.
- 184 V páté části Tempus tvrdí, že dotčené opatření diskriminuje subjekty poskytující řízení poptávky tím, že zachází rovnocenným způsobem se všemi účastníky trvalých aukcí, a že jim všem, včetně těchto hospodářských subjektů, ukládá povinnost předkládat nabídku na časově neohraňované kapacitní události.
- 185 Také tuto část je třeba zamítnout jako neopodstatněnou. Je totiž nesporné, že povinnost předkládat nabídku na časově neohraňované kapacitní události platí pro všechny hospodářské subjekty, přičemž tato povinnost sleduje cíl, jak vysvětlila Komise, dosáhnout vyšší míry bezpečnosti dodávek, než je úroveň bezpečnosti u nabídek omezených na pokrytí časově ohraničených kapacitních událostí. Za těchto podmínek nelze mít za to, že subjekty poskytující řízení poptávky byly vystaveny diskriminačnímu zacházení, ani že Komise měla mít pochybnosti o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem z důvodu existence povinnosti předkládat nabídku na časově neohraňované kapacitní události.
- 186 V šesté části Tempus uvádí, že uložení stejné povinnosti složit záruku za nabídku všem účastníkům kapacitního trhu může subjektům poskytujícím řízení poptávky způsobit problém při vstupu na trh z toho důvodu, že je odvětví řízení poptávky stále v začátcích. Tato část musí být zamítnuta jako neopodstatněná z důvodů uvedených v bodech 249 až 252 napadeného rozsudku, s čímž se Soudní dvůr ztotožňuje.
- 187 Konečně prostřednictvím sedmé části Tempus tvrdí, že dotčené opatření vyvolává pochybnosti o své slučitelnosti s vnitřním trhem, jelikož neodměňuje subjekty poskytující řízení poptávky za omezení ztrát při přenosu a distribuci elektřiny. Podle ní kapacita poskytnutá subjekty poskytujícími řízení poptávky snižuje nejen celkové množství vyžadované kapacity dostupné na kapacitním trhu, ale i množství ztrát kapacity při přenosu a distribuci elektřiny o přibližně 7 až 8 %. Tempus se domnívá, že tyto úspory by měly být zahrnuty do odměny subjektů poskytujících řízení poptávky tak, aby vytvořily pobídku ke zlepšení efektivity sítě. Tato část musí být rovněž zamítnuta z důvodů uvedených v bodech 263 až 266 napadeného rozsudku, s čímž se Soudní dvůr ztotožňuje.
- 188 První žalobní důvod je proto třeba zamítnout.

K druhému žalobnímu důvodu

Argumentace účastníků řízení

- 189 Na podporu druhého žalobního důvodu, vycházejícího z nedostatečného odůvodnění sporného rozhodnutí, uvádí společnost Tempus sedm argumentů.
- 190 Zprvée, pokud jde o posouzení potenciální úlohy řízení poptávky na kapacitním trhu ve Spojeném království, Tempus tvrdí, že sporné rozhodnutí obsahuje rozporné odůvodnění. Zatímco totiž bod odůvodnění 107 tohoto rozhodnutí zmiňuje „poskytovatele služeb řízení poptávky na pokročilé úrovni“, v bodě odůvodnění 131 uvedeného rozhodnutí se uvádí, že odvětví řízení poptávky „je teprve v začátcích“. Tento rozpor v odůvodnění prokazuje, že Komise neposoudila správně úlohu, kterou řízení poptávky hraje a může hrát na kapacitním trhu ve Spojeném království.
- 191 Zadruhé, pokud jde o dobu platnosti smluv, Tempus tvrdí, že Komise nevysvětlila důvod, proč nebyly zohledněny lhůty pro plnění nových investic, které potřebují subjekty poskytující řízení poptávky k poskytnutí kapacit, jelikož v bodě 134 odůvodnění sporného rozhodnutí jsou uvedeny pouze lhůty pro plnění u výrobců, a dále důvod, proč má za to, jak vyplývá z bodu 152 odůvodnění sporného rozhodnutí, že smlouvy, které mají k dispozici subjekty poskytující řízení poptávky, mají „dostatečně dlouhou dobu platnosti smluv o kapacitě souvisejících s novými investicemi“ a „umožňují novým subjektům získat potřebné financování, a snížit tak riziko dominantního postavení na trhu“.
- 192 Zatřetí, pokud jde o výběr subjektů poskytujících řízení poptávky mezi účastí na přechodných aukcích nebo účastí na trvalých aukcích, Tempus tvrdí, že ačkoli Komise v bodě 128 odůvodnění sporného rozhodnutí tvrdila, že cílem přechodných aukcí je zlepšit řízení poptávky, nevysvětlila, jak vzájemné vyloučení těchto aukcí zlepšuje toto řízení poptávky. Nevysvětlila ani nedostatečnost „technické výkonnosti, která je k vyřešení problému s přiměřeností výroby nutná“, jež by mohla odůvodnit takové vyloučení, jak ostatně vyžaduje bod 232 písm. a) pokynů 2014-2020.
- 193 Začtvrté, pokud jde o metodu krytí nákladů, Komise se ve sporném rozhodnutí omezila na přezkum otázky, zda dotčené opatření má nějaký motivační účinek, i kdyby byl tento účinek minimální a nevhodný k tomu, aby odpovídal zjištěnému selhání trhu co nejúčinnějším a nejehospodárnějším způsobem. V důsledku toho Komise nepřezkoumala problémy vyplývající ze skutečnosti, že zvolená metoda krytí nákladů neklade důraz na cenový signál vůči spotřebitelům za jejich spotřebu energie během období poptávky triády, a nesplnila tedy svou povinnost uvést řádné odůvodnění.
- 194 Zapáté se Komise ve sporném rozhodnutí nezabývala otázkou využívání smluv k pokrytí časově neohrazených kapacitních událostí spíše než časově ohraničené smlouvy v rámci trvalých aukcí.
- 195 Zašesté se Komise v uvedeném rozhodnutí nezabývala ani otázkou požadavku dražební záruky za nabídku, a nevysvětlila tedy, proč by subjekty poskytující řízení poptávky měly mít povinnost poskytnout stejnou záruku jako výrobcí.
- 196 Zasedmé, sporné rozhodnutí není dostatečně odůvodněno, pokud jde o neexistenci dodatečné odměny za omezení ztrát při přenosu a distribuci prostřednictvím řízení poptávky. Bod 140 odůvodnění tohoto rozhodnutí má charakter argumentace v kruhu a nereaguje na subjekty

poskytující řízení poptávky, které namítají, že zamezení ztrátám v přenosu a distribuci zvyšuje kapacitu dostupnou na síti. Komise měla vysvětlit důvod, proč je skutečnost, že nezohlednila omezení ztrát prostřednictvím podniků poskytujících řízení poptávky, objektivně odůvodněná.

197 Komise a Spojené království argumenty společnosti Tempus zpochybňují.

Závěry Soudního dvora

- 198 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované čl. 296 odst. 2 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčko všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. UFX a další, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 88, jakož i ze dne 22. prosince 2008, British Aggregates v. Komise, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 172).
- 199 Pokud jde konkrétně o rozhodnutí nevznášet námitky podle čl. 108 odst. 3 SFEU, jako je tomu v projednávané věci, Soudní dvůr již měl příležitost upřesnit, že takové rozhodnutí, přijaté v rámci krátkých lhůt, musí pouze obsahovat důvody, na jejichž základě se Komise domnívá, že se nestřetla s vážnými obtížemi při posuzování slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem, a že i stručné odůvodnění tohoto rozhodnutí musí být z hlediska požadavku odůvodnění, který je stanoven čl. 296 odst. 2 SFEU, považováno za dostatečné, pokud z něho vyplývají jasně a jednoznačně důvody, pro které se Komise domnívala, že se nestřetla s takovými obtížemi, přičemž otázka opodstatněnosti uvedeného odůvodnění s tímto požadavkem nesouvisí (rozsudky ze dne 15. června 1993, Matra v. Komise, C-225/91, EU:C:1993:239, bod 48; ze dne 22. prosince 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, body 65, 70 a 71, a ze dne 27. října 2011, Rakousko v. Scheucher-Fleisch a další, C-47/10 P, EU:C:2011:698, bod 111).
- 200 Ve světle těchto úvah je třeba postupně přezkoumat sedm argumentů uvedených společností Tempus v rámci druhého žalobního důvodu.
- 201 Pokud jde o první argument, je třeba uvést, že mezi bodem 107 odůvodnění a bodem 131 odůvodnění sporného rozhodnutí neexistuje žádný rozpor. Zatímco totiž bod 107 odůvodnění shrnuje argumentaci Spojeného království týkající se nutného rozlišení mezi subjekty poskytujícími řízení poptávky na pokročilé úrovni a subjekty, které se na tuto úroveň ještě nedostaly, a které potřebují podporu, tak bod 131 odůvodnění uvádí posouzení Komise, pokud jde o přiměřenost podpory, a sice posouzení, podle něhož je zejména odvětví řízení poptávky jako celek ještě v začátcích.
- 202 Pokud jde o druhý argument týkající se bodů 134 a 152 odůvodnění sporného rozhodnutí, je třeba konstatovat, že bod 152 odůvodnění, podle něhož dostatečně dlouhá doba platnosti nových smluv o kapacitě pro nové investice umožní novým účastníkům na trhu zajistit potřebné financování, je formulován obecně a neodkazuje na specifickou kategorii hospodářských subjektů. I když z bodu 134 odůvodnění tohoto rozhodnutí lze vyvodit, že lhůty pro plnění u subjektů

poskytujících řízení poptávky jsou odlišné a případně kratší než lhůty pro plnění u jiných typů hospodářských subjektů, nebylo rovněž s ohledem na judikaturu citovanou v bodech 198 a 199 tohoto rozsudku nezbytné, aby Komise v bodě 152 odůvodnění uvedeného rozhodnutí konkrétně odkázala na nejvhodnější dobu platnosti smluv, kterou by subjekty poskytující řízení poptávky mohly uzavřít.

- 203 Pokud jde o třetí argument týkající se bodu 128 odůvodnění sporného rozhodnutí, je třeba poznamenat, že Komise v něm vysvětlila, jak již bylo uvedeno v bodech 88 až 94 odůvodnění tohoto rozhodnutí, že Spojené království studuje nebo provádí dodatečná opatření zejména ke zlepšení řízení poptávky. Bod 89 odůvodnění uvedeného rozhodnutí totiž odkazuje zejména na skutečnost, že Spojené království sleduje příležitosti řízení poptávky. Z toho vyplývá, že Komisi nelze vytýkat chybějící nebo nedostatečné odůvodnění této části sporného rozhodnutí.
- 204 Otázka, zda s ohledem na skutečnost, že subjekty poskytující řízení poptávky mohou získat smlouvu buď na přechodných aukcích, nebo na trvalých aukcích, ale nikoliv na obou typech aukcí, umožnilo dotčené opatření zlepšit řízení poptávky a respektovalo bod 232 písm. a) pokynů 2014-2020, je otázkou opodstatněnosti odůvodnění, a tudíž legality sporného rozhodnutí po meritorní stránce, která je otázkou odlišnou od otázky dodržení podstatné formální náležitosti, kterou představuje povinnost uvést odůvodnění (obdobně viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 181, jakož i citovaná judikatura).
- 205 Kromě toho otázka zmíněná v předchozím bodě tohoto rozsudku je předmětem třetí části prvního žalobního důvodu, která byla zamítnuta, jak vyplývá z bodu 182 tohoto rozsudku.
- 206 Cílem čtvrtého argumentu společnosti Tempus týkajícího se metody krytí nákladů je rovněž zpochybnit nikoli dodržení povinnosti uvést odůvodnění ze strany Komise, ale opodstatněnost odůvodnění sporného rozhodnutí. Z bodu 183 tohoto rozsudku přitom vyplývá, že tento argument byl zamítnut.
- 207 Pokud jde o pátý argument týkající se údajného opomenutí Komise zabývat se ve sporném rozhodnutí otázkou využívání smluv o kapacitě na dobu neurčitou spíše než smluv o kapacitě na dobu určitou, je pravda, že rozhodnutí vyžadovat smlouvy spadající do první kategorie, a nikoli do druhé kategorie, nebylo ve sporném rozhodnutí analyzováno. Jak však uvedl generální advokát v bodě 188 svého stanoviska, s ohledem jednak na skutečnost, že tato otázka nebyla před Komisí vznesena během předběžného přezkumu dotčeného opatření, a jednak na judikaturu připomenutou v bodech 198 a 199 tohoto rozsudku, nelze Komisi vytýkat porušení povinnosti uvést odůvodnění z důvodu, že ve sporném rozhodnutí na tuto otázku konkrétně neodkázala.
- 208 Totéž platí v podstatě ze stejných důvodů i pro šestý argument společnosti Tempus, který vychází z údajného opomenutí Komise vysvětlit ve sporném rozhodnutí, proč subjekty poskytující řízení poptávky musely pro účast na aukcích poskytnout stejnou záruku jako výrobci elektřiny.
- 209 Bod 26 odůvodnění sporného rozhodnutí vysvětluje, že k účasti na aukcích musí potenciální výrobní jednotky nebo jednotky pro řízení poptávky poskytnout záruku, aby doložily vážnost jejich účasti na aukcích a skutečný úmysl poskytnout provozní jednotku nejpozději na začátku roku dodání. Vzhledem k tomu, že otázka případného rozdílného zacházení se subjekty poskytujícími řízení poptávky, pokud jde o povinnost poskytnout záruku, nebyla vznesena ve fázi

předběžného přezkoumání, a to ani v připomínkách spontánně předložených Komisi, nebyla Komise povinna uvést ve sporném rozhodnutí důvody, proč takové rozdílné zacházení nebylo nutné, aby dostála povinnosti uvést odůvodnění.

- 210 Konečně, pokud jde o otázku neexistence dodatečné odměny na kapacitním trhu za omezení ztrát při přenosu a distribuci elektřiny prostřednictvím řízení poptávky, je třeba připomenout, že v bodě odůvodnění 140 sporného rozhodnutí měla Komise za to, že s ohledem na cíl sledovaný dotčeným opatřením je neexistence dodatečné odměny pro subjekty poskytující řízení poptávky na tomto základě odůvodněná. I když je toto vysvětlení relativně stručné, postačuje k pochopení důvodů, proč neměla Komise za to, že neexistence takové dodatečné odměny mohla vyvolat pochybnosti o slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.
- 211 Jak vyplývá z judikatury uvedené v bodě 204 tohoto rozsudku, otázka dodržení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o tuto část sporného rozhodnutí, musí být odlišena od otázky opodstatněnosti tohoto odůvodnění. Z bodu 187 tohoto rozsudku vyplývá, že argumenty společnosti Tempus týkající se posledně uvedené otázky byly zamítnuty.
- 212 Ze všech výše uvedených důvodů vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut stejně jako žaloba v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 213 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento kasační prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 214 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 215 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci společnost Tempus neměla úspěch ve věci a Komise požadovala náhradu nákladů řízení před Tribunálem a Soudním dvorem, je důvodné uložit společnosti Tempus náhradu nákladů těchto řízení. Vzhledem k tomu, že Spojené království nepožadovalo náhradu nákladů řízení, ponese vlastní náklady řízení.
- 216 Podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Polská republika, vedlejší účastnice řízení před Soudním dvorem, tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 15. listopadu 2018, Tempus Energy a Tempus Energy Technology v. Komise (T-793/14, EU:T:2018:790), se zrušuje.**
- 2) Žaloba ve věci T-793/14 se zamítá.**

- 3) Společnosti Tempus Energy Ltd a Tempus Energy Technology Ltd ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v rámci řízení před Tribunálem Evropské unie a Soudním dvorem.**
- 4) Polská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy